

Plantoelichting

Inhoudsopgave

HOOFDSTUK 1 Inleiding	4
1.1 Aanleiding	4
1.2 Aard en doel	4
1.3 Leeswijzer	4
HOOFDSTUK 2 Bestaande situatie	5
2.1 Begrenzing plangebied	5
2.2 Geldende plannen & regelingen	5
2.3 Ruimtelijke structuur	5
2.4 Functionele structuur	7
HOOFDSTUK 3 Beleid- en regelgeving	8
3.1 Rijksbeleid en Europese richtlijnen	8
3.2 Provinciaal en regionaal beleid	8
3.3 Gemeentelijk beleid	11
HOOFDSTUK 4 Nieuwe situatie	17
4.1 Nieuwe ontwikkelingen plangebied	17
4.2 Ruimtelijke structuur	17
4.3 Functionele structuur	18
HOOFDSTUK 5 Onderzoek en beperkingen	20
5.1 Bodem	20
5.1.1 Beleid- en regelgeving	20
5.1.2 Onderzoek	20
5.1.3 Conclusies	21
5.2 Cultuurhistorie en archeologie	21
5.2.1 Beleid- en regelgeving	21
5.2.2 Onderzoek	22
5.2.3 Conclusies	22
5.3 Water	23
5.3.1 Beleid- en regelgeving	23
5.3.2 Onderzoek	25
5.3.3 Conclusies	28
5.4 Flora en fauna	28
5.4.1 Beleid- en regelgeving	28
5.4.2 Onderzoek	29
5.4.3 Conclusies	29
5.5 Luchthavenindelingbesluit	29
5.5.1 Beleid- en regelgeving	29
5.5.2 Onderzoek	29
5.5.3 Conclusies	30
5.6 Bedrijven en milieuzoneringen	30
5.6.1 Beleid- en regelgeving	30
5.6.2 Onderzoek	31
5.6.3 Conclusies	31
5.7 Geur- en lichtinder	31
5.7.1 Beleid- regelgeving	31
5.7.2 Onderzoek	32
5.7.3 Conclusies	32
5.8 Externe veiligheid	32
5.8.1 Beleid- en regelgeving	32
5.8.2 Onderzoek	33
5.8.3 Conclusies	34
5.9 Explosieven	34
5.9.1 Beleid- en regelgeving	34
5.9.2 Onderzoek	35
5.9.3 Conclusies	35
5.10 Geluid	35
5.10.1 Beleid- en regelgeving	35
5.10.2 Onderzoek	36
5.10.3 Conclusies	37

5.11 Luchtkwaliteit	37
5.11.1 Beleid- en regelgeving	37
5.11.2 Onderzoek	38
5.11.3 Conclusies	38
5.12 Kabels, leidingen en telecommunicatie	38
5.12.1 Beleid- en regelgeving	38
5.12.2 Onderzoek	39
5.12.3 Conclusies	39
5.13 Milieu effect rapportage beoordeling	39
5.13.1 Beleid- en regelgeving	39
5.13.2 Onderzoek	39
5.13.3 Conclusies	39
HOOFDSTUK 6 Uitvoerbaarheid	40
6.1 Financiële uitvoerbaarheid	40
6.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid	40
6.3 Procedure Wet ruimtelijke ordening	40
HOOFDSTUK 7 Juridische aspecten	41
7.1 Algemeen	41
7.2 Opzet regels en planverbeelding	41
7.3 Inleidende regels	41
7.4 Bestemmingsregels	41
7.4.1 Bestemmingen	41
7.4.2 Dubbelbestemmingen	42
7.5 Algemene regels	42
7.6 Overgangs- en slotregels	42
7.6.1 Overgangsrecht	42
7.6.2 Slotregel	42
7.7 Handhaafbaarheid	43

BIJLAGEN

Bijlage A: Luchtvaartverkeerzone – LIB art. 2.2.2 Hoogtebeperkingen
Bijlage bij de regels

Bijlage B: Luchtvaartverkeerzone – LIB art. 2.2.3 Beperking aantrekking vogels
Bijlage bij de regels

Bijlage C: Memo d.d. 25-2-2010, UNO aantal verkeersbewegingen bij 700 leden
Bijlage bij de toelichting

HOOFDSTUK 1 Inleiding

1.1 Aanleiding

Het voorliggende bestemmingsplan Hoofddorp VV UNO 2010 voorziet in de realisatie van een sportcomplex voor de voetbalvereniging UNO (**NL.IMRO.0394.BPGhfdVVUno0000000-E001**). Het complex bestaat uit drie voetbalvelden met een uitbreidingsmogelijkheid voor extra velden, een hoofdgebouw met bijbehorende voorzieningen (zoals een terras), een parkeerplaats, een ontsluitingsweg, fietspaden en overige noodzakelijke voorzieningen (zoals lichtmasten, ballenvanger, doelen en hekwerken en groen).

Aan de ontwikkeling van het sportcomplex VV UNO ligt het referentiekader Zuidrand Hoofddorp (december 2008) en het locatieonderzoek VV UNO (april 2008) ten grondslag. In het referentiekader is een reservering gemaakt voor de vestiging van VV UNO in de robuuste groene zone tussen de Toolerburgplas en het Park van de 21^e eeuw. In afwijking op het referentiekader wordt in het voorliggend plan ruimte geboden aan 4 in plaats van 3 sportvelden. In het locatieonderzoek is de locatie in de Zuidrand van Hoofddorp, ter hoogte van de Recreatieplas Toolenburg en het ketenpark voor de Zuidtak van de Zuidtangent als voorkeurslocatie aangewezen.

1.2 Aard en doel

Het bestemmingsplan Hoofddorp VV UNO 2010 betreft een herziening van de vigerende regelingen voor het onderhavige plangebied. Het plan biedt de juridische basis voor het mogelijk maken het sportcomplex voor VV UNO binnen het plangebied.

VV UNO maakt momenteel tijdelijk gebruik van een veld op het Hoofddorpse sportpark Toolenburg. Hier is capaciteit voor maximaal 1 veld, door het groeiende ledenaantal is VV UNO genoodzaakt te verhuizen. De voetbalvereniging zal de komende 10 tot 15 jaar gebruik maken van deze nieuwe locatie in de Zuidrand. Er kan op dit moment geen uitspraak worden gedaan over een permanente locatie. De mogelijkheden hiervoor zullen moeten blijken uit toekomstige plannen, waaronder bijvoorbeeld de Gebiedsuitwerking Haarlemmermeer-Bollenstreek.

1.3 Leeswijzer

Hoofdstuk 2 geeft een beeld van de bestaande situatie, de geldende regelingen en de ruimtelijke – en functionele structuur. In hoofdstuk 3 van deze toelichting wordt ingegaan op het relevante beleid en de regelgeving en de invloed hiervan op het bestemmingsplan. Hoofdstuk 4 beschrijft de gewenste ruimtelijke ontwikkelingen. In hoofdstuk 5 worden alle onderzoeken en beperkingen beschreven (water, luchtkwaliteit, externe veiligheid e.d.). In het hoofdstuk 6 komt de uitvoerbaarheid aan bod. Tenslotte wordt in hoofdstuk 7 de juridische opzet van het plan besproken. Achterin dit bestemmingsplan zijn de regels en de plankaart opgenomen. Zij vormen samen het juridisch bindende deel van dit plan.

HOOFDSTUK 2 Bestaande situatie

2.1 Begrenzing plangebied

Het plangebied van het bestemmingsplan Hoofddorp VV UNO 2010 is gelegen in de Zuidrand van Hoofddorp. Het plangebied ligt tussen de oude en de Nieuwe Bennebroekerweg, de IJweg en het Toolenburgpad (zie figuur 2.1).

Figuur 2.1 Globale begrenzing plangebied bestemmingsplan Hoofddorp VV UNO 2010.

2.2 Geldende plannen & regelingen

Voor het plangebied vigeert het bestemmingsplan Landelijk gebied (1989). Hierbij is het gehele gebied bestemd als Agrarische doeleinden II. Daarnaast is het Paraplubestemmingsplan Luchthavenindeling (2004) van toepassing.

2.3 Ruimtelijke structuur

Cultuurhistorie

Het Haarlemmermeer bestond aanvankelijk uit meerdere meren, waarvan het Spieringmeer het meest noordelijke was. Door stormen werden de daartussen gelegen veengronden weggeslagen, maar er verdween ook veen door de turfwinning. Het gevaar was ook daarna niet verdwenen. Golfafslag vormde een steeds grotere bedreiging. Plannen om het Haarlemmermeer droog te leggen, werden tegengehouden door de steden Haarlem en Gouda, die profiteerden van de binnenvaart. Pas toen Leiden en de verbindingswegen tussen Haarlem en Den Haag/Amsterdam in gevaar kwamen, werd er gestart met de uitvoering van de plannen.

Een andere reden was de toenemende behoefte aan landbouwgronden om de Amsterdamse bevolking aan graan te voorzien. De Haarlemmermeer is tussen 1848 en 1852 drooggelegd. Met het droogmaken van de Haarlemmermeer kon men de deels verzwoegen Posten van Krayenhoff, een serie eenvoudige versterkingen in de vorm van aarden wallen en licht geschut, vervangen door nieuwe forten, de zogenaamde torenforten zoals het fort aan de Liede, ten noorden van de Ringvaart, maakte daarvan deel uit.

Figuur 2.2 Nieuwe Bennebroekerweg

Figuur 2.3 Bennebroekerweg met Bennebroekertocht

Wegenstructuur

De verkeersstructuur rondom het plangebied wordt bepaald door de:

- Nieuwe Bennebroekerweg, een hoofdontsluitingsweg. Deze wordt in de toekomst mogelijk uitgebreid met 2x2 rijstroken (figuur 2.2).
- Bennebroekerweg, een gebiedsontsluitingsweg (figuur 2.3).
- Zuidtak van de Zuidtangent met fietspad. Deze liggen ten oosten van het plangebied. In de toekomst komt er mogelijk een HOV halte ter hoogte van de Bennebroekerwegen.

Groen- en waterstructuur

Het gebied bestaat uit een stuk agrarisch grond waarop gewassen worden geteeld. Aan de noordzijde is de grond begrensd door de Bennebroekertocht (een watergang langs de zuidzijde van Bennebroekerweg) en aan de zuidzijde door een watergang van de Nieuwe Bennebroekerweg. De Bennebroekertocht maakt hierbij onderdeel uit het bestemmingsplangebied.

Bebouwingsstructuur

Ten westen van het plangebied ligt agrarische woning met opstallen aan de IJweg 1235 (figuur 2.4). Aan de noordzijde van de Bennebroekerweg staat een caravanstallingsbedrijf met een bedrijfswoning aan de Bennebroekerweg 711 (figuur 2.5) en een woonhuis aan Bennebroekerweg 709 (figuur 2.6).

Figuur 2.4 Bebouwing, IJweg 1235

Figuur 2.5 Bennebroekerweg 709

Figuur 2.6 Bennebroekerweg 711 (carvanstallingbedrijf en woning)

2.4 Functionele structuur

De huidige functionele structuur bestaat uit een strook agrarisch grond waar in de open lucht gewassen worden geteeld. De strook vormt momenteel een overgangsgebied tussen de woonwijken, de Recreatieplas Toolenburg en het open agrarisch gebied.

HOOFDSTUK 3 Beleid- en regelgeving

3.1 Rijksbeleid en Europese richtlijnen

3.1.1 Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn

De Europese en nationale natuurwetgeving bestaat uit twee facetten: soortbescherming en gebiedsbescherming. De soortbescherming is op nationaal niveau geïmplementeerd in de *Flora- en faunawet*. Daarnaast is de *Natuurbeschermingswet* onlangs in werking getreden. Hiermee zijn de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn geïmplementeerd in Nederlandse wetgeving. Het plangebied grenst niet aan een natuurgebied waarop de Vogelrichtlijn als de Habitatrichtlijn van toepassing is. Wel moet op basis van de Flora- en Faunawet aangegeven worden of de voorgenomen activiteiten negatieve effecten hebben op flora en fauna in de omgeving.

3.1.2 De Nota Ruimte

De *Nota Ruimte* bevat de visie van het kabinet op de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland en de belangrijkste bijbehorende doelstellingen. De bij de nota behorende Uitvoeringsagenda biedt inzicht in de belangrijkste bij het beleid horende ruimtelijke investeringen en uitvoeringsacties. De nota legt het nationaal ruimtelijke beleid vast tot 2020, met een doorkijk naar 2030. Het kabinet staat een dynamisch, ontwikkelingsgericht ruimtelijk beleid voor - meer ontwikkelingsplanologie dan toelatingsplanologie - en een heldere verdeling van verantwoordelijkheden tussen het Rijk en de decentrale overheden.

Hoofddoel van het nationaal ruimtelijk beleid is ruimte te scheppen voor de verschillende ruimtevragende functies op het beperkte oppervlak dat ons in Nederland ter beschikking staat. Meer specifiek richt het kabinet zich hierbij op vier algemene doelen: versterking van de internationale concurrentiepositie van Nederland, bevordering van krachtige steden en een vitaal platteland, borging en ontwikkeling van belangrijke (inter)nationale ruimtelijke waarden en borging van de veiligheid.

3.1.3 Gebiedsuitwerking Haarlemmermeer- Bollenstreek

Er moet een 'duurzaam perspectief' komen voor de Haarlemmermeer-Bollenstreek, zo is in de Nota Ruimte vastgelegd. Om hier invulling aan te geven, maken de provincies Noord- en Zuid-Holland in opdracht van het Rijk samen een ruimtelijke studie. De gebiedsuitwerking moet vooral helderheid scheppen over de mogelijke locaties voor 10 à 20.000 woningen, die in de periode tussen 2010 en 2030 moeten worden gebouwd in het plangebied. Daarbij gaat het niet alleen om het aantal woningen, maar ook om de diversiteit en kwaliteit van de woonmilieus.

3.1.4 Structuurvisie Randstad 2040

In de Structuurvisie Randstad 2040 zet het kabinet de koers uit om de Randstad integraal te ontwikkelen tot een duurzame en concurrerende Europese topregio in 2040. Deze integrale langetermijnvisie is een structuurvisie in het licht van de Nieuwe Wet ruimtelijke ordening, inclusief de daarbij horende realisatieparagraaf. Het is een rijksvisie die in samenwerking met de regio is opgesteld.

De Structuurvisie Randstad 2040 geeft aan hoe de Randstad over pakweg 30 jaar kan uitgroeien tot een internationaal krachtige, duurzame en aantrekkelijke regio. In zijn visie stelt het kabinet de steden centraal. Het wil dat nieuwe woonhuizen en kantoren vooral in de steden worden gebouwd om de stad sterker en aantrekkelijker te maken. En het platteland te ontzien en open en groen te houden. Nabij de steden komen er plekken van groene topkwaliteit. Het kabinet wil verder natuur en water van het Groene Hart verbinden met het IJsselmeer, de Zeeuwse wateren, de kust en de Utrechts Heuvelrug.

3.1.5 Conclusie

De ontwikkeling van het sportcomplex VV UNO past binnen de kaders van het rijksbeleid en de Europese richtlijnen.

3.2 Provinciaal en regionaal beleid

3.2.1 Streekplan Noord-Holland Zuid

Streekplan Noord-Holland Zuid

De provincie heeft in februari 2003 het nieuwe streekplan Noord-Holland Zuid vastgesteld. Hierin zijn ruimtelijke uitgangspunten en voorwaarden voor (o.a.) de gemeente Haarlemmermeer vastgelegd. Met inwerkingtreding van de Wro per 1 juli 2008 heeft het streekplan de wettelijke status van structuurvisie gekregen. In het streekplan Noord-Holland-Zuid uit februari 2003 wordt het water als ordenend principe voor ruimtelijke ontwikkelingen neergezet als een van de hoofdlijnen van het provinciaal ruimtelijk beleid. Een andere hoofdlijn betreft bouwen voor wonen, werken en voorzieningen binnen het bestaand stedelijk gebied. Het plangebied is gelegen binnen de rode contour en het op de streekplankaart aangegeven stedelijk gebied (zie figuur 3.1).

Figuur 3.1 Uitsnede Streekplan Noord-Holland Zuid, 2003.

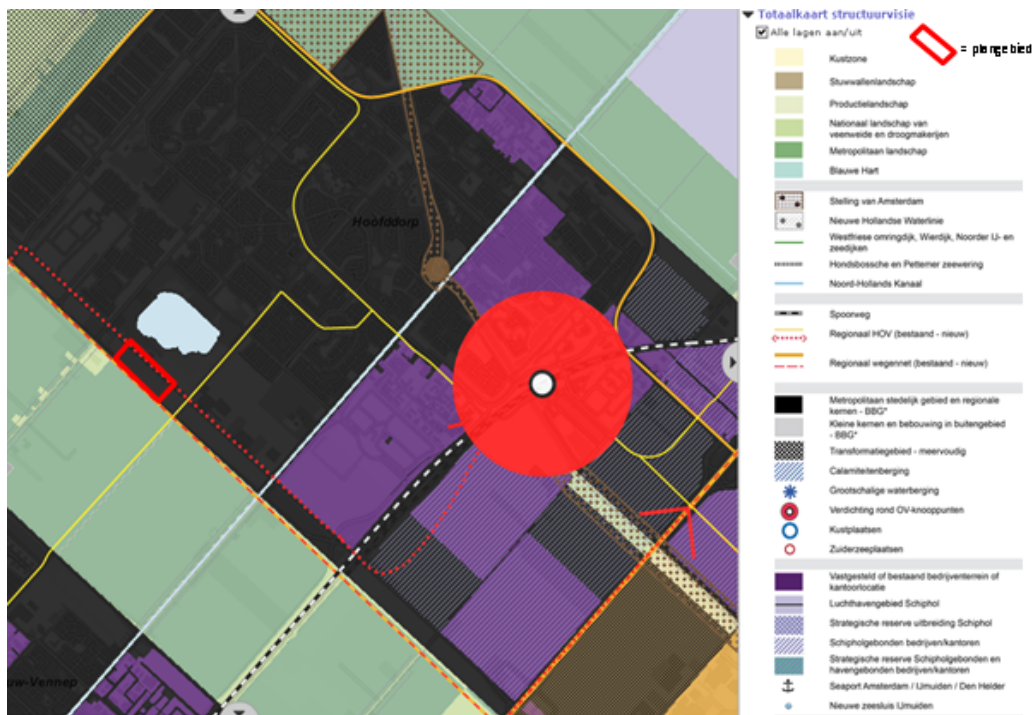
3.2.2 Structuurvisie Noord-Holland 2040 (ontwerp)

In de structuurvisie Noord-Holland beschrijft de provincie hoe en op welke manier ze met deze ontwikkelingen en keuzes omgaat en schetst ze hoe de provincie er in 2040 moet komen uit te zien. Door de ruimtelijke ordening aan te passen waar nodig, kan met de veranderingen worden omgegaan. Daarnaast kan dit door de bestaande kwaliteiten verder te ontwikkelen. De aspecten waarop de structuurvisie zich daarom richt zijn de volgende:

- Klimaatbestendigheid: de provincie zorgt voor een gezonde en veilige leefomgeving in harmonie met water en gebruik van duurzame energie;
- Ruimtelijke kwaliteit: de provincie zorgt voor behoud van het Noord-Hollandse landschap door verdere ontwikkeling van de kwaliteit en diversiteit.
- Duurzaam ruimtegebruik: de provincie zorgt voor een regionale ruimtelijke hoofdstructuur waarin functies slim gecombineerd worden en goed bereikbaar zijn nu, en in de toekomst.

In de structuurvisie Noord-Holland 2040 is het gebied aangeduid als metropolitaan landschap (zie figuur 3.2). In deze gebieden heeft de Provincie Noord-Holland een extra ambitie voor de ontwikkeling van recreatiemogelijkheden en het gebruik van het landschap voor stedelijke functies. Hierbij is het behoud, de versterking en de ontwikkeling van de groenblauwe structuur van wezenlijk belang voor de totstandkoming, kwaliteit en uitstraling van de dynamische regio.

Ook valt het gebied binnen het programma recreatie in en om de stad. Uitgangspunt voor het recreatiebeleid in relatie tot verstedelijking is: intensieve recreatiegebieden dicht bij de steden, en extensieve recreatie daarbuiten. Vooral in het zuidelijke deel van Noord-Holland, binnen het werkingsgebied van de Metropoolregio Amsterdam, kan het landelijk gebied gezien worden als recreatiegebied voor de stedeling. Hierbij streeft de Provincie Noord-Holland naar meer samenhang in de totale recreatieve structuur: verbindingen tussen bestaande recreatiegebieden en het recreatief medegebruik van natuur en landbouwgebieden. Opgave is om het landschap beter 'beleefbaar' te maken. Invulling vindt plaats binnen het metropolitane landschap en daarbinnen onder andere door herijking van het bufferzonebeleid. Ten slotte grenst het plangebied aan de noordwestzijde van het plangebied aan een HOV verbinding. In het ontwerp voor de Zuidtak van de Zuidtangent (HOV) is ter hoogte van de Bennebroekerwegen rekening gehouden met een halte.

Figuur: 3.2 Uitsnede Structuurvisie Noord-Holland 2040 (ontwerp).

3.2.3 Provinciale verordening 2009

De Provinciale ruimtelijke verordening van de provincie Noord-Holland geeft een beschrijving waaraan bestemmingsplannen, projectbesluiten en beheersverordeningen moeten voldoen. Met het inwerking treden van de nieuwe Wet ruimtelijke ordening is het streekplan als beleidsdocument en de goedkeuringsvereiste voor gemeentelijke bestemmingsplannen komen te vervallen. Voor het streekplan is de structuurvisie in de plaats gekomen, echter deze is uitsluitend zelfbindend voor de provincie. Voor de doorwerking van het in de structuurvisie vastgelegde beleid naar gemeenten toe, heeft de provincie de beschikking gekregen over de zogenaamde provinciale verordening.

Deze verordening is het aangewezen instrument als het gaat om algemene regels omtrent de inhoud van gemeentelijke bestemmingsplannen of projectbesluiten. Wel zal hierin duidelijk het provinciaal belang hiertoe naar voren moeten komen. Het uitgangspunt daarbij is dat de bevoegdheden ter doorwerking van het ruimtelijk beleid zoveel mogelijk proactief worden ingezet en het provinciale beleid daarbij zoveel mogelijk eenduidig wordt geregeld.

Waar in het streekplanbeleid ruimte bestaat voor nadere afwegingen of in de bewoordingen beleidsruimte voor maatwerk aanwezig is, is in deze verordening gebruik gemaakt van het instrument ontheffing door GS of – in een enkel geval- nadere regels door GS. Hierdoor wordt de verordening flexibeler ten behoeve van maatwerk situaties. De verordening richt zich op de inhoud van het bestemmingsplan. Het gaat daarbij niet alleen om de inhoud in strikt juridische zin, maar ook om eisen aan de toelichting. In de verordening is geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid tot het opnemen van een Voorbereidingsbescherming conform artikel 4.1. derde lid van de Wro. Het streekplanbeleid is van 2003/2004 en veel bestemmingsplannen zijn met in achtneming van dit beleid goedgekeurd. Verder heeft een verordening een relatief korte werkingsduur. Alle bestemmingsplannen zullen overeenkomstig de verordening aangepast moeten worden. Dit geldt ook voor onderhavig bestemmingsplan.

Voor onderhavig bestemmingsplan zijn de volgende in de verordening opgenomen aspect bindend geworden en uit het streekplan overgenomen:

- Het plangebied is gelegen binnen de contour voor het stedelijk gebied.
- Het plangebied is gelegen binnen het zoekgebied voor metropolitane landschappen.

3.2.4 Regionaal Verkeer en Vervoerplan (2004)

Voor de stadsregio Amsterdam heeft het Regionaal Orgaan Amsterdam (de huidige Stadsregio Amsterdam) in december 2004 een verkeers- en vervoersplan vastgesteld. Bij de samenstelling van de oplossingstrategieën is ervan uitgegaan dat een meersporen aanpak nodig is om de problemen te bestrijden. Deze strategieën zijn onder andere:

1. Versterking samenhang in en tussen netwerken van auto, openbaar vervoer en fiets;
2. Gebiedsgerichte aanpak op basis van de kenmerken van een gebied en de omvang en aard van de verkeersproblemen;
3. Pragmatische aanpak van problemen rond veiligheid en leefbaarheid.

De eerste twee strategieën richten zich in de eerste plaats op het verbeteren van de bereikbaarheid en dragen zo bij aan het verbeteren van leefbaarheid en veiligheid. In de netwerkstrategie zijn de richtlijnen voor duurzaam veilig een belangrijk uitgangspunt en wordt het intensieve autoverkeer zoveel om dichtbevolkte gebieden geleid. De gebiedsgerichte aanpak levert een mogelijke bijdrage aan de oplossing van lokale en regionale leefbaarheidsproblemen zoals geluid, uitstoot, parkeerdruk en sluiptverkeer.

3.2.5 Provinciaal Milieubeleidsplan

Duurzaamheid is de rode lijn door het provinciaal milieubeleidsplan, dat langs drie strategische beleidslijnen uitgewerkt wordt. Het gaat dan om duurzaam produceren en consumeren, voorkomen van schade aan de menselijke gezondheid en verbeteren van de kwaliteit van de leefomgeving. De provincie wil ruimtelijkeordeningsinstrumenten beter benutten door een milieuvisie in relatie tot streek- en bestemmingsplan. Ook wordt water als medeordenend principe in de ruimtelijke planvorming verankerd door de landelijke watertoets uit te werken. De provincie streeft naar een realisatie van een basiskwaliteit, die de minimumkwaliteit in alle oppervlaktewateren vormt. Binnen dit bestemmingsplan zijn ingrepen mogelijk, die noodzakelijk zijn om de provinciale, strategische beleidslijnen voor milieu en de gewenste basiskwaliteit voor oppervlaktewater te verwezenlijken.

Op 31 maart 2009 is het ontwerp Provinciaal Milieubeleidsplan voor de periode 2009-2013 vastgesteld door gedeputeerde staten en vrijgegeven voor inspraak. Het nieuwe Milieubeleidsplan moet eind 2013 leiden tot het bereiken van de Europese en nationale milieunormen. Het plan heeft twee overkoepelde doelen:

- het voorkomen van schade aan de menselijke gezondheid;
- het stimuleren van duurzame ontwikkeling, zonder afwenteling van milieubelasting.

De provincie stelt tweejarige uitvoeringsprogramma's op (2010-2011 en 2012-2013), waarin de uitvoering van dit het nieuwe Milieubeleidsplan meer in detail wordt vastgelegd.

3.2.6 Conclusie

De ontwikkeling van het sportcomplex VV UNO past binnen de kaders van het provinciaal beleid.

3.3 Gemeentelijk beleid

3.3.1 Toekomstvisie Haarlemmermeer 2015

In december 1997 is de Toekomstvisie Haarlemmermeer 2015 vastgesteld, waarin op hoofdlijnen de meest wenselijke toekomstige ontwikkeling is geformuleerd. Ook is ze gericht op een maximale differentiatie van dorpse, suburbane en stedelijke milieus. Het resultaat is in 2015: een gemeente met een herkenbaar en eigen gezicht, waarin iedereen goed kan wonen, werken en recreëren. Dat betekent verdere economische groei, voldoende en gevarieerde woningen en voorzieningen, verbetering van het openbaar vervoer en behoud en versterking van natuur- en recreatiewaarden. Dat alles binnen een evenwichtige ruimtelijke ontwikkeling van de gemeente.

3.3.2 Contourennota structuurvisie Haarlemmermeer 2030

De Contourennota Structuurvisie 2030 (vastgesteld op 15 september 2009 door de raad) is de eerste stap naar een integrale structuurvisie op een duurzame ontwikkeling van Haarlemmermeer. Het gaat hierbij om samenhang tussen ruimtelijke én maatschappelijke ontwikkelingen. Door middel van deze visie wil de gemeente "De samenhang laten zien van plannen en gewenste toekomstige ontwikkelingen". Het is een belangrijk ruimtelijk instrument waarin de inrichting van de ruimte beschreven wordt en dat de basis vormt voor alle bestemmingsplannen. Er staat bijvoorbeeld in hoofdlijnen in waar gewoond, gewerkt en gerecreëerd mag worden.

Structuurvisie Haarlemmermeer 2030

De Wet ruimtelijke ordening (Wro) bepaalt dat iedere gemeente in een of meer structuurvisies haar ruimtelijk beleid moet vastleggen. Los van deze verplichting ziet het college de structuurvisie ook als een noodzakelijk en bruikbaar instrument. De al eerder door de gemeenteraad vastgestelde *Toekomstvisie Haarlemmermeer* is het vertrekpunt voor de strategie achter de structuurvisie. Hierbij is aandacht voor zowel de ruimtelijk-fysieke inrichting als voor de sociaal-maatschappelijke, economische en bestuurlijke inrichting. De ambities, de langetermijnvisie op Haarlemmermeer en grote maatschappelijke opgaven vormen tezamen de contouren van de structuurvisie. De structuurvisie wordt daarna (ruimtelijk) verder geconcretiseerd in deelstructuurvisies en/of bestemmingsplannen.

Naast het borgen van vastliggende grote planontwikkelingen, lopende planontwikkelingen en nog gewenste toekomstige ontwikkelingen wil het college ook de volgende doelen realiseren:

1. (ruimtelijk) vertalen van ruimtelijk-fysieke, sociaal-maatschappelijke, economische en bestuurlijke ambities; richting geven aan de ruimtelijke ontwikkeling van Haarlemmermeer in de periode tot 2030;
2. een kader bieden voor het toetsen van het ruimtelijk beleid en plannen voor de periode 2010-2020;
3. situeren, initiëren en stimuleren van nieuwe ontwikkelingen die een positief effect hebben op het wonen, werken en welbevinden in Haarlemmermeer;
4. geven van zekerheid aan bewoners en belanghebbenden over de ontwikkelingen die de gemeente nastreeft;
5. bieden van inzicht in de lange termijn investeringen en geven van de mogelijkheid voor het verhalen van kosten voor bovenwijkse voorzieningen bij ruimtelijke ontwikkelingen.

Voor het opstellen van de structuurvisie zal in expertmeetings en participatiebijeenkomsten de dialoog met de vakwereld, maatschappelijke organisaties, marktpartijen, belangengroeperingen en inwoners gevoerd gaan voeren. Een en ander om gezamenlijk thema's te bespreken en richtinggevende keuzes te maken die in scenario's vertaald gaan worden. Vervolgens worden de contouren van de visie voorgelegd en kan de raad kan zich uitspreken over de voorgestelde ambities voor Haarlemmermeer.

3.3.3 Gebiedvisie Hoofddorp Zuidrand

In de gebiedsvisie Hoofddorp Zuidrand is door het college van de gemeente op 9 november 2005 het ruimtelijk kader voor de Zuidrand Hoofddorp vastgesteld. Het gebied wordt hierin beschouwd als een overgangsgebied tussen de Recreatieplas Toolenburg en het landelijk gebied. Op langere termijn is de Nieuwe Bennebroekerweg voorzien als regionale verbinding tussen de Bollenstreek en de A4. Daarnaast komt ten zuiden van de Zuidrand Hoofddorp het Park van de 21^e eeuw. Dit is een recreatie- en leisuregebied voor de inwoners van Haarlemmermeer en de regio.

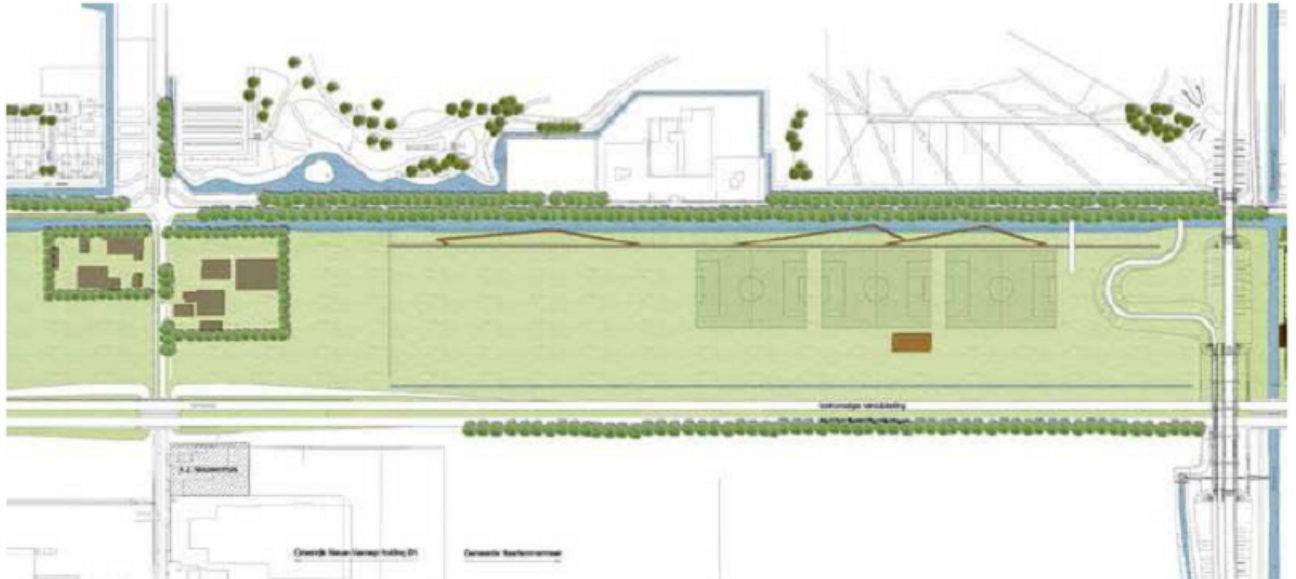
In de gebiedsvisie Hoofddorp Zuidrand is besloten om vanaf de nieuwe Bennebroekerweg de Zuidrand als een samenhangend gebied vorm te geven en te ontwikkelen. Hierin speelt de geluidswal een belangrijke rol als samenhangend element. Ook is besloten om in de Zuidrand prioriteit te geven aan wonen en in de Zuidrand in elk geval het Huis voor de Sport te realiseren.

3.3.4 Referentiekader Zuidrand Hoofddorp

Het referentiekader vormt het gemeentelijk toetsingskader voor de uitwerking van het gebied met sportvoorzieningen, onderwijsvoorzieningen, woningbouw, water, groen en infrastructuur. Naast het uitgewerkte programma van eisen en een stedenbouwkundig planconcept bevat het referentiekader een grondexploitatie om te kunnen beoordelen of de planontwikkeling haalbaar is. Het referentiekader

vormt daarnaast de onderlegger voor de uitwerking van een stedenbouwkundig plan, een verkavelingsplan, inrichtingsplan, een nieuw bestemmingsplan.

In het referentiekader is ook ruimte opgenomen voor sportvoorzieningen opgenomen. Hierbij is ook rekening gehouden met vestiging van VV UNO met 3 sportvelden (zie figuur 3.3). In afwijking op het referentiekader wordt in het voorliggend plan rekening gehouden met 4 in plaats van 3 sportvelden. Deze zijn zo gepositioneerd dat op de langere termijn het gebied kan worden omgevormd tot een akoestisch landschap (zie figuur 3.4). Hierbij blijft de groene zone zoals die is opgenomen in het referentiekader voor de Zuidrand Hoofddorp gehandhaafd.

Figuur: 3.3 Reservering VV UNO, Referentiekader Zuidrand Hoofddorp.

Figuur: 3.4 Eindbeeld, Referentiekader Zuidrand Hoofddorp met akoestisch landschap.

3.3.5 Milieubeleidsvisie: op weg naar duurzaam evenwicht in 2030

Het algemene milieubeleid is specifiek ingevuld in de gemeentelijke milieubeleidsvisie uit april 2004. De milieu-inspanningen concentreren zich op drie hoofdonderwerpen:

- *Ontwikkeling*: maatregelen bij ruimtelijke ontwikkelingen die vooral de milieudruk beogen te verminderen (bijvoorbeeld grondstoffen besparing, beperken wateroverlast, gezond bouwen, enzovoorts);
- *Beheer*: milieu-inspanningen die de leefomgeving beogen te verbeteren (vermindering afval, garanderen veiligheid en luchtkwaliteit, enzovoorts);
- *Klimaatbeleid*: alle activiteiten die ervoor moeten zorgen dat er minder CO₂ de lucht in gaat om zo het broeikaseffect verminderen (windmolens realiseren, energiebesparing, enzovoorts).

Eén van de speerpunten is dat ruimtelijke ontwikkelingsprojecten duurzaam worden ontwikkeld volgens het ambitieniveau uit de daarvoor ontwikkelde beleidskaders.

3.3.6 Groen en recreatie in Haarlemmermeer (2007)

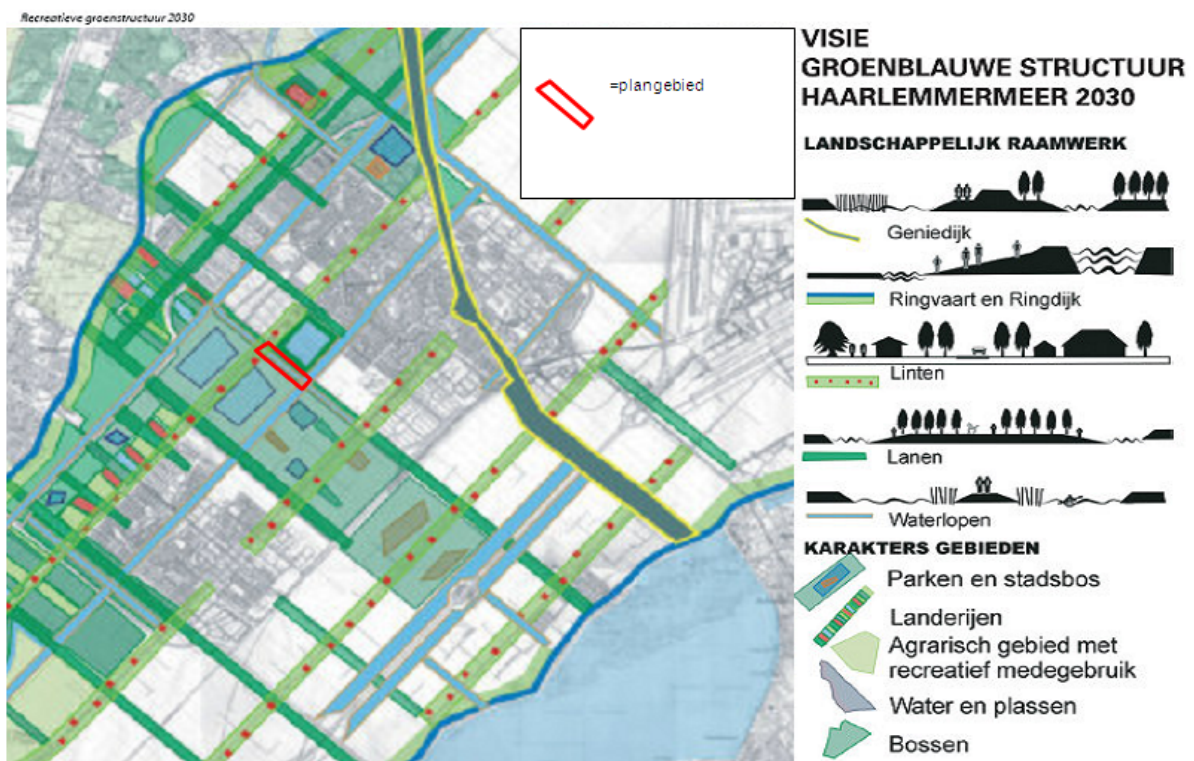
In augustus 2007 is de beleidsnota 'Groen en recreatie in Haarlemmermeer: de kwaliteit van natuur- en recreatiegebieden' verschenen. Daarin zijn de beleidsplannen voor de toekomst vastgelegd. De gemeente wil vóór 2014 nog 1.100 hectare aan groengebieden realiseren. Om te voldoen aan de vele

verschillende behoeften en voorkeuren zijn voor realisering van deze mogelijkheden de volgende doelstellingen geformuleerd:

1. Meer routes en verbindingen
2. Differentiatie groengebieden
3. Aanleg Park van de 21^e eeuw

Bovengenoemde doelstellingen zijn vertaald in twee bouwstenen: een sterk landschappelijk raamwerk en karaktervolle groengebieden. De twee bouwstenen leiden samen tot een visie op de groenblauwe structuur. Bij de uitvoering van de doelstellingen wordt gestreefd naar een nieuwe balans tussen wonen, werken en recreatie zoals verwoord het collegeakkoord 'Rood, Groen en Blauw: meer in balans'.

In het plangebied zijn de lanen zoals Bennebroekerweg als landschappelijk raamwerk aangewezen (zie figuur 3.5). Een groot deel van de groengebieden wordt in deze nota aanwezen als agrarisch gebied met recreatief medegebruik. Inrichting en beheer zijn gericht op het in stand houden van open water voor de waterhuishouding, maar ook op ecologische kansen en recreatief medegebruik van zowel het water zelf als de oevers en kaden, bijvoorbeeld in de vorm van fiets- en wandelroutes.

Figuur: 3.5 Uitsnede recreatieve groenstructuur, Groen en recreatie in Haarlemmermeer (2007).

3.3.7 Nota Mobiliteit

In oktober 2009 is door het college van Haarlemmermeer de Nota Mobiliteit vrijgegeven voor discussie en inspraak. Het college zet in op een verantwoord autogebruik en het maken van keuzes voor de wijze van verplaatsing. Omdat dit belangrijk is voor een gezond leefmilieu, bereikbaarheid en het draaiend houden van de economische motor. De Nota Mobiliteit geeft keuzes en richtingen aan om een verandering van de keuze voor een vervoerwijze richting fiets en openbaar vervoer ("modal shift") te bereiken.

Het gebleken succes van de Zuidtangent en de in 2008 geopende zijtak naar Nieuw-Vennep brengen de gemeente Haarlemmermeer ertoe om een kwaliteitssprong voor het openbaar vervoer te bewerkstelligen door nadrukkelijk op dit hoogwaardige openbaar vervoer in te zetten. Daarnaast wil de gemeente in de komende tijd toe naar een kwalitatieve verbetering van het fietspadennetwerk. Omdat in sommige gevallen de keuze voor de auto noodzakelijk is en blijft, mag de autobereikbaarheid daarbij niet ondersneeuwen. Ook in het licht van toekomstige ontwikkelingen moet er toekomstvast mobiliteitsstelsel worden ontwikkeld, met aandacht voor de ontsluiting van bestaande en nieuwe woon- en werklocaties. Hierbij kunnen innovatieve maatregelen soms uitkomst bieden. Een goed

doordacht mobiliteitssysteem draagt bij aan gezondheid, leefbaarheid, verkeersveiligheid en maatschappelijke participatie. Tevens bevordert het ketenmobiliteit.

3.3.8 Welstandsbeleid

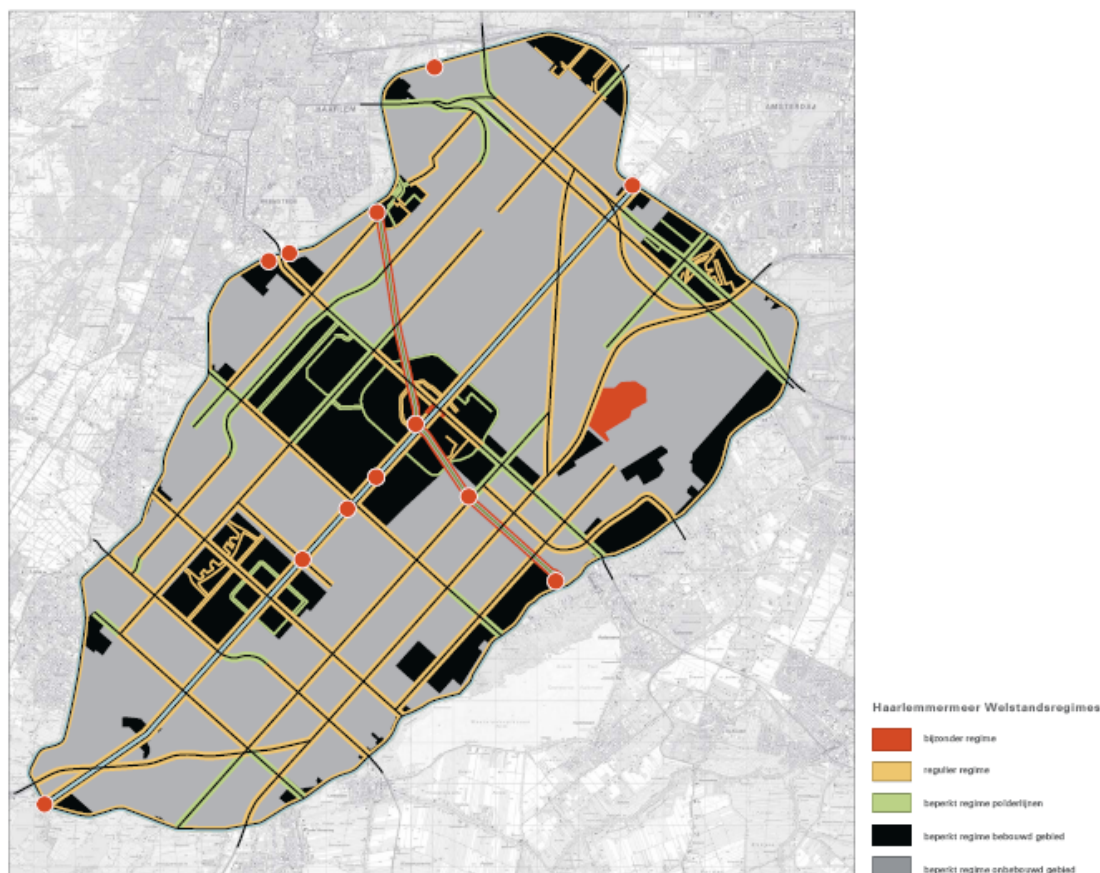
Op 18 februari 2010 heeft de gemeenteraad de Welstandsnota 2010 vastgesteld. Deze baseert zich op het ruimtelijk raamwerk van de Haarlemmermeer: het stelsel van punten (belangrijke gebouwen en objecten), lijnen (belangrijke land- en waterwegen) en vlakken (belangrijke ensembles en gebieden). Punten, lijnen en vlakken komen voor binnen de bebouwde kommen maar ook daarbuiten, in het landelijk gebied. Er wordt dus geen onderscheid gemaakt in bebouwde en onbebouwde gebieden.

Voor de bepaling van welstandsgebieden is de ruimtelijke atlas ontworpen. Hier is gekeken naar de ruimtelijke kwaliteiten van Haarlemmermeer. Centraal in de atlas staat het ruimtelijk kader, een plattegrond die de essentie van de polder als ruimtelijke compositie in beeld brengt. Deze atlas fungeert als nulmeting van het ruimtelijk beleid van de Haarlemmermeer en vormt de basis voor de nieuw vast te stellen welstandsnota.

Bij het Haarlemmermeerse welstandsbeleid wordt een onderscheid gemaakt tussen verschillende welstandsregimes:

1. beperkt welstandsregime: het gebouw of object in relatie tot haar omgeving, de stedenbouwkundige benadering
2. regulier welstandsregime: het gebouw in haar omgeving maar ook als zelfstandig object, de architectonische benadering
3. bijzonder welstandsregime: het gebouw in haar omgeving, als zelfstandig object en daarnaast ook nog bijzondere onderdelen en details van het gebouw, de esthetische benadering.

Het verschil tussen de welstandsregimes is dus niet een kwestie van streng, strenger, strengst maar van een beoordeling op één, twee of maximaal drie schaalniveaus: omgeving, gebouw en detail. Afhankelijk van de situatie wordt een welstandsregime gekozen dat overeenstemt met de aanwezige kwaliteiten.

Figuur: 3.6 Uitsnede Haarlemmermeer Welstandsregime (ontwerp).

Voor het plangebied geldt het welstandsregime 'regulier regime bebouwd gebied' (zie figuur 3.6). Hierbij worden gebouw niet alleen in haar omgeving maar ook als zelfstandig object getoetst, de architectonische benadering. Op dit niveau doet ook een beeldkwaliteitplan uitspraken over de uitstraling en verschijningsvorm van de bebouwing, zonder de architectuur geheel vast te leggen. Een regulier welstandsregime neemt ook de volgende aspecten mee zoals de geleding van het bouwvolume, de vormgeving van de gevel, de keuze van de dakvorm en het gebruik van compositorische middelen.

HOOFDSTUK 4 Nieuwe situatie

4.1 Nieuwe ontwikkelingen plangebied

Het sportcomplex voor VV UNO ligt in een agrarische strook tussen de Bennebroekerweg en de Nieuwe Bennebroekerweg ter hoogte van de Recreatieplas Toolenburg aan de zuidkant Hoofddorp. Naast het sportcomplex wordt ook de ontsluiting naar de Bennebroekerweg en de verbreding van het Bennebroekertocht (watercompensatie voor de Zuidrand) in het plangebied meegenomen. De ontwikkeling van het sportcomplex VV UNO bestaat ondermeer uit:

- twee natuurgrasvelden met vaste doelen en ballenvangers en een ruimtereservering voor een 3e natuurgrasveld;
- één kunstgrasveld met vaste doelen, ballenvangers een leunhek en wedstrijdverlichting;
- een clubgebouw met kleedruimten, kantine, een terras, speelvoorzieningen en fietsenstallingen;
- een parkeerterrein met 140 parkeerplaatsen;
- een fietspad met twee fietsbruggen (waarvan 1 bestaand);
- een ontsluitingsweg voor gemotoriseerd verkeer;
- groenvoorzieningen aan de randen van het plangebied;
- een verbreding van de Bennebroekertocht tot 11 meter.

Figuur 4.1 Schetsontwerp VV UNO.

4.2 Ruimtelijke structuur

De locatie VV UNO maakt onderdeel uit van de ontwikkeling van de Zuidrand Hoofddorp. Tussen de Recreatieplas Toolenburg en landelijk gebied komt een robuuste recreatieve landschappelijke verbinding van 6 ha. Een continu profiel van Bennebroekerweg met een parkstrook langs de Bennebroekertocht zullen bijdragen aan de herkenbaarheid van de Zuidrand als entiteit. Hiervoor is een referentiekader opgesteld welke een toetsingkader vormt voor de uitwerking van het gebied met sportvoorzieningen, onderwijsvoorzieningen, woningbouw, water, groen en infrastructuur. In het

referentiekader is aangegeven dat er ruimte wordt geboden aan de vestiging van het sportcomplex VV UNO.

Stedenbouwkundige randvoorwaarden

Met het stellen van randvoorwaarden wordt een goede stedenbouwkundige invulling van het sportcomplex VV UNO aan de Bennebroekerweg gewaarborgd. Dit wordt uitgewerkt in de volgende onderdelen:

- Bouwmassa
- Bouwhoogte
- Water- en groenstructuur
- Verkeersstructuur
- Parkeren

Bouwmassa

Het clubgebouw is gelegen aan de Bennebroekerweg. De oppervlakte bedraagt circa 1.000 m² voor het clubgebouw. De hoofdmassa en de hoofdentree van het gebouw zijn gelegen aan de Bennebroekerweg.

Bouwhoogte

Bepalend voor de bouwhoogte is het Luchthavenindelingsbesluit (LIB). Voor het clubgebouw komt dit neer op een bouwhoogte van 50 tot 70 meter ten opzichte van NAP - 4.00 m. Dit bestemmingsplan geeft voor gebouwen een maximale bouwhoogte van 11 meter.

Sportvoorzieningen

Het plan biedt ruimte aan één kunstgrasveld en twee natuurgrasvelden, met bijbehorende voorzieningen zoals doelen, ballenvangers, wedstrijdverlichting (alleen voor het kunstgrasveld), hekwerken, fietsenstallingen, een terras en speelvoorzieningen. Hierbij is tevens een ruimte reservering opgenomen voor een extra natuurgrasveld.

Water- en groenstructuur

De locatie van VV UNO wordt landschappelijk ingepast middels groenstroken. Daarnaast moet de Bennebroekertocht worden verbreedt ter compensatie van de toename van het verhard oppervlak. Hierbij wordt de Bennebroekertocht verbreedt tot 11 m met een talud van circa 1:3 om natuurvriendelijke oevers mogelijk te maken. Hierbij wordt aangesloten bij met de groene zone die in het kader van het referentiekader Zuidrand Hoofddorp langs de Bennebroekertocht wordt aangelegd.

Verkeersstructuur

De autoverkeersontsluiting van het terrein vindt plaats vanaf Bennebroekerweg via een brug. De langzaamverkeersontsluiting wordt aan de oostzijde via een bestaande fietsbrug gekoppeld op het fietspad nabij de Zuidtak van de Zuidtangent. Aan de westzijde wordt de langzaamverkeersontsluiting via een nieuwe fietsbrug op het fietspad langs de Bennebroekerweg aangesloten.

Parkeren

De parkeerbehoefte voor het sportcomplex moet op de eigen kavel opgelost worden. Binnen het plan zijn voldoende parkeerplaatsen en fietsstallingen opgenomen (zie paragraaf 4.8).

4.3 Functionele structuur

Het plangebied van VV UNO ligt in de Zuidrand Hoofddorp dat in de toekomst wordt ontwikkeld als woon- en voorzieningengebied. De Zuidrand vormt het groene overganggebied tussen de Recreatieplas Toolenburg en het nog te ontwikkelen Park van de 21e eeuw. In de zuidrand worden verschillende recreatieve functies ontwikkeld waaronder verschillende sportvoorzieningen. De

ontwikkeling van het sportcomplex VV UNO maakt daarmee integraal onderdeel uit van ruimtelijke ambitie voor de Zuidrand.

HOOFDSTUK 5 Onderzoek en beperkingen

5.1 Bodem

5.1.1 Beleid- en regelgeving

Besluit bodemkwaliteit

Met de inwerkingtreding van het Besluit Bodemkwaliteit op 1 januari 2008 zijn de bodemgebruikswaarden vervangen door de waarden uit het Besluit. In het Besluit bodemkwaliteit komt het bodembeleid van de laatste jaren samen. Het Besluit streeft naar duurzaam bodembeheer, waarbij een balans gezocht wordt tussen bescherming van de bodemkwaliteit voor mens en milieu én ruimte voor het gebruiken van de bodem voor maatschappelijke ontwikkelingen, zoals woningbouw of aanleg van wegen. Het Besluit bevat nieuwe regels voor kwaliteitsborging (Kwalibo), bouwstoffen, grond en baggerspecie. Voor het toepassen van bouwstoffen en grond en baggerspecie op/in landbodems, is dit Besluit bodemkwaliteit op 1 juli 2008 in werking getreden.

Bodemkwaliteit staat in toenemende mate op de agenda bij ruimtelijke ontwikkelingsprocessen. Het gaat dan om de milieukundige bodemkwaliteit, dus de aanwezigheid van verontreinigingen zoals zware metalen (bijvoorbeeld zink, koper, lood), polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's), minerale olie of andere organische stoffen, zoals bestrijdingsmiddelen.

In het verleden was het streven alle verontreiniging uit de bodem te halen, zodat ze geschikt zou zijn voor alle mogelijke gebruik. Dit bleek een onbetaalbare en dus onhaalbare operatie. De afgelopen jaren heeft een omslag plaatsgevonden in het denken over bodemkwaliteit en bodemgebruik. Belangrijker dan voorheen is het de bodem goed te beheren, ook al is sprake van bodemverontreiniging.

Bij het opstellen van bestemmingsplannen is de vraag of de aanwezige bodemkwaliteit past bij het huidige of toekomstige gebruik van die bodem en of deze optimaal op elkaar kunnen worden afgestemd. Het uitgangspunt hierbij is dat aanwezige bodemverontreiniging geen onaanvaardbaar risico oplevert voor de gebruikers van de bodem en dat de bodemkwaliteit niet verslechtert door grondverzet (bijvoorbeeld graafwerkzaamheden). Dit is het zogenaamde stand still-beginsel.

Om deze vragen te kunnen beantwoorden is informatie over de bodemkwaliteit nodig. Dit is enerzijds informatie die uit de reguliere bodemonderzoeken komt, anderzijds is dit informatie over de gebieds(eigen)kwaliteit (achtergrondwaarden) en de ligging van bronnen van verontreiniging met hun invloedssfeer. Voorts moeten de beoogde bodemgebruiksvormen in het plangebied bekend zijn. Voor een afweging of de bodem geschikt is voor het voorgenomen gebruik kunnen de bodemkwaliteitskaart en bodemfunctiekaart (in ontwikkeling) uit het Besluit bodemkwaliteit gehanteerd worden. Naarmate het detailniveau en de 'hardheid' in de planvorming toeneemt, is ook meer informatie over de bodemkwaliteit nodig.

5.1.2 Onderzoek

Ten behoeve van het nieuwe bestemmingsplan is een historisch bodemonderzoek uitgevoerd. Het doel van het historisch bodemonderzoek is vast te stellen of er, op basis van historische gegevens, bodemverontreiniging verwacht wordt en dient in eerste instantie om te onderzoeken of de bestemming van een gebied strijdig is met de bodemverontreinigingstoestand. Het kan tevens in voorkomend geval als leidraad dienen om te komen tot een onderzoeksopzet voor het uitvoeren van aanvullend bodemonderzoek.

Historie gebied

Tegen het einde van de Laatste IJstijd, zo'n 10.000 jaar geleden, ontstond in het gebied dat nu de Haarlemmermeerpolder is, een dikke veenlaag op de zandlaag die nu ongeveer 13 tot 25 meter onder het maaiveld ligt. In de loop der tijd ontstonden door het afsteken van turf en golfslag vier meren: het Oude Haarlemmermeer, het Leijds Meer, het Spieringmeer en het Oude Meer. Door invloed van wind en water smolten de vier meren rond 1740 samen tot het Haarlemmermeer, dat uiteindelijk in 1852 werd drooggelegd.

Bodemkwaliteit

De locatie is van oudsher agrarisch in gebruik.

Op de locatie zijn in 2004 twee bodemonderzoeken uitgevoerd, namelijk:

- Verkennend bodemonderzoek Nieuwe Bennebroekerweg e.o. te Hoofddorp (De Straat Milieu-adviseurs B.V.; 15 juni 2004);
- Aanvullend onderzoek naar asbest in de bodem en PAK-verontreiniging ter plaatse van betonpad aan de Nieuwe Bennebroekerweg te Hoofddorp (De Straat Milieu-adviseurs B.V.; 1 oktober 2004).

Uit deze bodemonderzoeken blijkt dat in de grond en in het grondwater alleen lichte verontreinigingen zijn aangetroffen. Op het maaiveld langs de Bennebroekertocht zijn enkele asbesthoudende fragmenten aangetroffen. Een groot deel van het akkerland kon niet worden geïnspecteerd op de aanwezigheid van asbest in verband met de aanwezigheid van graan.

5.1.3 Conclusies

Voorafgaand aan inrichting van het terrein dient een nader onderzoek plaats te vinden naar het aanwezige asbest.

5.2 Cultuurhistorie en archeologie

5.2.1 Beleid- en regelgeving

Verdrag van Malta

Het Verdrag van Malta regelt de omgang met het Europees archeologisch erfgoed. Nederland heeft dit verdrag in 1992 ondertekend. Aanleiding voor dit verdrag was dat het Europees archeologisch erfgoed in toenemende mate bedreigd werd. Niet alleen door natuurlijke processen of ondeskundig gebruik van het bodemarchief, maar ook door ontwikkelingen in de ruimtelijke ordening.

Wet op de archeologische monumentenzorg

Op 1 september 2007 is de Wet op de archeologische monumentenzorg in werking getreden. Hiermee zijn de uitgangspunten van het Verdrag van Malta binnen de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd. De wet regelt de bescherming van archeologisch erfgoed in de bodem, de inpassing ervan in de ruimtelijke ontwikkeling en de financiering van de opgravingen: de veroorzaker betaalt.

In de Wet op de archeologische monumentenzorg is de zorgplicht van gemeenten voor het archeologisch erfgoed geregeld. De gemeenten zijn verplicht om het archeologisch bodemarchief te beschermen en passend beleid te formuleren. Dat betekent ook dat archeologische waarden worden mee gewogen in ruimtelijke planprocedures, in het bijzonder bestemmingsplannen, en bij bouwvergunningen.

In het proces van ruimtelijke ordening moet tijdig rekening worden gehouden met de mogelijke aanwezigheid van archeologische waarden. Op die manier komt er ruimte voor de overweging van archeologievriendelijke alternatieven. Rijk, provincies en gemeenten (laten) bepalen welke archeologische waarden bedreigd worden bij ruimtelijke ordeningsplannen. Tijdens de voorbereiding van de plannen is (vroeg)tijdig archeologisch (voor)onderzoek belangrijk. De keuze voor een andere bouwlocatie voorkomt de versterking van belangrijke bodemvondsten. Als dit geen optie is, bestaat de mogelijkheid om binnen de bouwlocatie zelf naar een archeologievriendelijke aanpak te streven. Het archeologisch bodemarchief is de grootste bron voor de geschiedenis van Nederland. Het belangrijkste doel van de wet is het behoud van dit erfgoed in situ (ter plekke), omdat de bodem de beste garantie biedt voor een goede conservering van de archeologische waarden. In het uiterste geval wordt een archeologische opgraving uitgevoerd. Onderstaande wetten en beleidsdocumenten zijn in dezen van toepassing.

Monumentenwet 1988

De wettelijke bescherming van onroerende rijksmonumenten en door het rijk aangewezen stads- en dorpsgezichten is geregeld in de Monumentenwet 1988. De bescherming geldt voor gebouwde monumenten en objecten, historische buitenplaatsen, stads- en dorpsgezichten, en archeologische monumenten boven en onder water. Ook provincies en gemeenten kunnen beschermde monumenten aanwijzen.

Gemeentelijk Monumentenbeleid

De gemeente Haarlemmermeer kent een monumentenbeleid. Binnen het gemeentelijk monumentenbeleid is een belangrijke taak weggelegd voor de monumentencommissie. De taak van

de monumentencommissie is omschreven in de gemeentelijke monumentenverordening. De gemeente is voornemens het monumentenbeleid te verbreden tot een beleid voor het cultureel erfgoed, dus met inbegrip van een archeologiebeleid. In de nieuwe welstandsnota van de gemeente is opgenomen dat naast het monument zelf, ook de omgeving binnen 50 meter rondom het monument beschermd wordt.

Beleidsnota ruimtelijk beleid en archeologie Haarlemmermeer (concept)

In de Beleidsnota Ruimtelijk Beleid en Archeologie zet de gemeente Haarlemmermeer uiteen op welke wijze zij verantwoordelijkheid neemt voor het eigen bodemarchief, zoals bij de herziening van de Monumentenwet 1988 bepaald is. Met de wetsherziening is het voor gemeenten verplicht bij bodemingrepen van enige omvang het behoud van archeologische waarden af te wegen tegen andere belangen. De nota bestaat uit twee delen: het eerste deel, de Beleidsnota Ruimtelijk Beleid en Archeologie, gaat over de (wettelijke) uitvoering van het archeologiebeleid. Het tweede deel, de Beleidsnota Cultuurhistorie/Archeologie, gaat in een breder kader in op cultuurhistorie in de gemeente Haarlemmermeer en de omgang hiermee. Tevens komen hier de waardevolle gebieden aan bod en wordt het communicatiebeleid ten aanzien van cultuurhistorie behandeld.

De bescherming van archeologische resten wordt zo veel mogelijk gekoppeld aan het reeds bestaande beleidsinstrumentarium. Bij de beoordeling van vergunningaanvragen voor ruimtelijke ingrepen wordt nagegaan of archeologische resten worden bedreigd. Indien archeologisch onderzoek noodzakelijk blijkt, zullen de kosten daarvoor ten laste komen van de initiatiefnemer van de bodemverstorende activiteit. Door bij het ontwikkelen van nieuwe of het aanpassen van bestaande bestemmingsplannen archeologische waarden en verwachtingen op te nemen en in de toelichting te verwijzen naar het gemeentelijk archeologiebeleid kunnen de kosten van eventueel archeologisch onderzoek worden verhaald op de verstoorder van het bodemarchief. In het bestemmingsplan wordt ook voorgeschreven welke verplichtingen de vergunningaanvrager heeft op het gebied van de archeologische monumentenzorg.

Voor een juiste regeling van de archeologische monumentenzorg in bestemmingsplannen is in het kader van de nota een inventarisatie van het gemeentelijk bodemarchief uitgevoerd. Daarbij is onderzocht welke archeologische waarden reeds bekend zijn en welke waarden verwacht worden. Op basis hiervan is de gemeente verdeeld in verschillende archeologiegebieden, die bepalen bij welke planomvang rekening moet worden gehouden met archeologie. Bij het vaststellen van de grens is rekening gehouden met de aard van het bodemarchief. De regimes zijn weergegeven op de Beleidskaart Archeologie.

5.2.2 Onderzoek Inventarisatie

Aardkundige monumenten en waarden

Aardkundige monumenten en aardkundig waardevolle gebieden door de provincie aangewezen komen niet voor in Haarlemmermeer.

Archeologische monumenten en waarden

In de gemeente Haarlemmermeer bevinden zich geen door het Rijk beschermde archeologische monumenten. En evenmin door de provincie of gemeente beschermde archeologische monumenten.

Cultuurlandschappen

In het plangebied bevinden zich geen belangrijke structurerende elementen.

Gebouwde monumenten

In het plangebied zelf bevinden zich geen beschermde gebouwde rijks- provinciale of gemeentelijke monumenten. Ook maakt het plangebied geen onderdeel uit van een beschermd stads- of dorpsgezicht.

5.2.3 Conclusies

In het plangebied zijn geen aardkundige monumenten en waarden, archeologische monumenten en waarden, gebouwde monumenten of beschermde stads- en dorpsgezichten aanwezig. Er is geen aanvullend onderzoek noodzakelijk.

5.3 Water

5.3.1 Beleid- en regelgeving

Kaderrichtlijn Water

Het streven naar een veilig, gezond en duurzaam waterbeheer staat landelijk in de belangstelling. De thema's 'water in de stad' en 'water als ordenend principe' zijn als speerpunten aangegeven in het landelijk beleid dat is beschreven in de Vierde Nota Waterhuishouding, de Startovereenkomst Waterbeleid 21^e eeuw (WB21), de Handreiking watertoets en het Nationaal bestuursakkoord water (NBW).

Op Europees niveau wordt gewerkt aan de Kaderrichtlijn Water (KRW). De KRW streeft naar duurzame en robuuste watersystemen. Basisprincipes van het nationaal (WB21) en Europees (KRW) beleid zijn: meer ruimte voor water, voorkomen van afwenteling van de waterproblematiek in ruimte of tijd en geen verdere achteruitgang van de waterhuishouding. Dit is samengevat in de drietrapsstrategieën voor waterkwantiteit (vasthouden, bergen, afvoeren) en waterkwaliteit (schoonhouden, scheiden, zuiveren).

Provinciaal waterplan Noord-Holland "Bewust omgaan met water"

Het Provinciaal Waterplan Noord-Holland 2006-2010 is van toepassing op grond- en oppervlaktewater. De wateropgave dient in samenhang te worden gerealiseerd met andere doelstellingen op het gebied van onder andere milieu, natuur, recreatie, cultuurhistorie en ruimtelijke ontwikkeling. Daarbij worden de mogelijkheden die in een gebied aanwezig zijn centraal gesteld, in plaats van regels en procedures. De provincie wil hierbij de ruimtelijke kwaliteit behouden en waar mogelijk versterken. Uiterlijk in 2015 is het watersysteem op orde, zodat het in staat is om extreme pieken en dalen in neerslaghoeveelheden op te vangen.

Waterbeheersplan 2010-2015 Hoogheemraadschap Rijnland

Voor de planperiode 2010-2015 zal het Waterbeheerplan (WBP) van Rijnland van toepassing zijn. In dit plan geeft Rijnland aan wat haar ambities voor de komende planperiode zijn en welke maatregelen in het watersysteem worden getroffen. Het nieuwe WBP legt meer dan voorheen accent op uitvoering. De drie hoofddoelen zijn veiligheid tegen overstromingen, voldoende water en gezond water. Wat betreft veiligheid is cruciaal dat de waterkeringen voldoende hoog en stevig zijn én blijven en dat rekening wordt gehouden met mogelijk toekomstige dijkverbeteringen. Wat betreft voldoende water gaat het erom het complete watersysteem goed in te richten, goed te beheren en goed te onderhouden. Daarbij wil Rijnland dat het watersysteem op orde en toekomstvast wordt gemaakt, rekening houdend met klimaatverandering. Immers, de verandering van het klimaat leidt naar verwachting tot meer lokale en heviger buien, perioden van langdurige droogte en zeespiegelrijzing. Het waterbeheerplan sorteert voor op deze ontwikkelingen.

Waterstructuurvisie Haarlemmermeer van Hoogheemraadschap Rijnland (concept)

Op 19 augustus 2009 is de concept voorontwerp waterstructuurvisie van Rijnland voor reactie aan de gemeente gestuurd. Het advies van Rijnland zal hun advies vormen voor de structuurvisie van de gemeente Haarlemmermeer en is afgestemd op de contourennota van deze gemeentelijke structuurvisie.

Het stuk beschrijft het watersysteem van de toekomst in de Haarlemmermeer. Dit wordt beïnvloed door ruimtelijke ontwikkelingen die een balansverschuiving teweeg brengen van agrarische naar een groter oppervlak aan stedelijke functies in samenhang met kansen om een ander peilbeheer in te voeren. Het stuk gaat ook in op de waterveiligheid, op het beheer van de keringen en op randvoorwaarden voor nieuwe keringen. Tot slot beschrijft het de wijze waarop Rijnland wil komen tot een duurzame waterketen, met gesloten kringlopen op gebiedsniveau, beperking van het aanbod van afvalwater en (her)gebruik van regenwater.

Gemeentelijke milieubeleidsvisie: op weg naar een duurzaam evenwicht in 2030

Het thema water speelt in belangrijke rol in de gemeentelijke milieubeleidsvisie. Het gaat daarbij met name om het kwantitatieve aspect. Afkoppelen is één van de doelstellingen die vanuit het milieubeleidsplan een directe relatie kent met de gemeentelijke rioleringszorg.

Gemeentelijk Rioleringsplan 2009-2013

In het Gemeentelijk Rioleringsplan (GRP) is het beleid voor het beheer van de gemeentelijke riolering uiteengezet. Het GRP bevat een overzicht van alle aanwezige rioleringsvoorzieningen, inclusief de actuele toestand ervan en de te verwachten vervangingsperioden. Ook geeft het plan inzicht in de wijze waarop de riolering wordt beheerd, welke effecten er zijn voor het milieu en hoe het beheer wordt gefinancierd. Onderliggend zijn plannen voor nieuwe aanleg, plannen om vuiluitworp te reduceren en plannen voor beheer en onderhoud voor de komende vijf jaar, met een doorkijk naar de verdere toekomst. Het gemeentelijk rioleringsbeleid heeft de volgende doelstellingen:

1. Een duurzaam goed beheerbaar afvalwaterstelsel en een doelmatige inzameling van binnen het gemeentelijk gebied geproduceerd afvalwater.
2. Afvalwater en hemelwater gescheiden op een beheersbare en kosteneffectieve wijze in te zamelen en af te voeren, zonder nadelige gevolgen voor de waterkwaliteit en zonder wateroverlast.
3. Het voorkomen van wateroverlast en grondwateroverlast.
4. Het in stand houden van het bestaande rioolstelsel.

Op basis van deze doelstellingen zijn in het GRP functionele eisen geformuleerd, waarop het beleid in het GRP is gebaseerd. Gekozen is voor het continueren van het bestaande beleid voor het afvalwaterriool en hemelwaterstelsel en het invoeren van nieuw beleid voor het ontwateringssysteem. De strategie van het GRP 2009–2013 is gebaseerd op de evaluatie van het GRP 2006–2007 (bestaande uit resultaten van de rioleringsonderzoeken en de voortgang van de activiteiten in het kader van het GRP), de aanbevelingen van het Waterplan en de vereisten die voortvloeien uit de verbrede zorgplicht.

Per 1 januari 2008 is de Wet verankering en bekostiging watertaken ingegaan, die een verbreding van de zorgplicht van de gemeente met zich meebrengt.

5. De bestaande zorgplicht wordt gesplitst in een zorgplicht voor inzameling en transport van het stedelijk afvalwater (resultaatsverplichting) en een zorgplicht voor de doelmatige inzameling en verwerking van het afvloeiend hemelwater (inspanningsverplichting).
6. De gemeente krijgt de zorgplicht voor het treffen van maatregelen in openbaar gebied om structureel nadelige gevolgen van de grondwaterstand te voorkomen.
7. De gemeente krijgt de bevoegdheid voor het heffen van een recht ter bekostiging van de genoemde zorgplichten.
8. De gemeente krijgt de mogelijkheid om bij verordening regels te stellen over het lozen van afvloeiend hemelwater en grondwater. In 2009 zal worden gestart met het opstellen van deze verordening.
9. Bestuursorganen (met name gemeenten en waterschappen) moeten bij het opstellen en het uitvoeren van beleid aangaande afvalwater rekening houden met een in de wet vastgelegde voorkeursvolgorde.

Verder is in de wet vastgelegd dat gemeenten vanaf 1 januari 2008 de mogelijkheid hebben om de kosten voor de nieuwe zorgplichten te verhalen in de vorm van een nieuwe rioolheffing. Het GRP 2009-2013 is een verbreed GRP, waarmee invulling wordt gegeven aan de drie zorgplichten. Het plan geeft de hoofdlijnen van het riolerings-, hemelwater- en grondwaterbeleid weer.

Gemeentelijk Waterplan

Het GRP 2009-2013 heeft een verbinding met het Waterplan Haarlemmermeer. In het waterplan is in samenwerking met Rijnland een visie neergelegd over het watersysteem en de waterketen, waar ook de riolering deel van uitmaakt. In het waterplan is een aantal maatregelen geformuleerd met betrekking tot waterkwantiteit en veiligheid, waterkwaliteit en ecologie, grondwater, hemelwater en riolering, water en ruimte, organisatorische zaken en beheer en onderhoud. Het GRP vormt het middel om invulling te geven aan het onderdeel riolering van het waterplan.

De belangrijkste afspraken uit het Waterplan zijn:

10. voor nieuwbouwggebieden wordt een verbeterd gescheiden rioolstelsel toegepast of een stelsel met een vuiluitworp minder dan of gelijk aan een verbeterd gescheiden stelsel. Er wordt gestreefd naar het afkoppelen van zo veel mogelijk schoon verhard oppervlak;
- grondeigenaren zijn bij grondwateroverlast zelf verantwoordelijk voor de afvoer van grondwater van hun terrein. De kosten van aanleg van terreindrainage en de aansluiting op de openbare drainage zijn altijd voor de terreineigenaar;
- een maatregelenpakket voor het aanpakken van knelpunten in de waterkwantiteit en -kwaliteit;
- de hoeveelheid rioolvreemd water wordt teruggedrongen;

- handhaven van een watersecretariaat dat onder andere:
 - de bestuurlijke afstemming met Rijnland verzorgt;
 - onderzoek doet in geval van wateroverlast;

In het kader van het Waterplan is een inventarisatie gemaakt van de grondwaterproblematiek, waaruit is gebleken dat er een beperkt aantal knelpunten is. In het Waterplan zijn maatregelen opgenomen om deze op te lossen. In de meeste kernen wordt de neerslag via het afvalwaterstelsel (gemengd riool) afgevoerd. Op bedrijventerreinen en recente uitbreidingslocaties zijn gescheiden respectievelijk verbeterd gescheiden stelsels aangelegd. Deze hemelwaterstelsels worden op een aantal locaties ook gebruikt voor het afvoeren van grondwater (drainage).

5.3.2 Onderzoek

Waterparagraaf

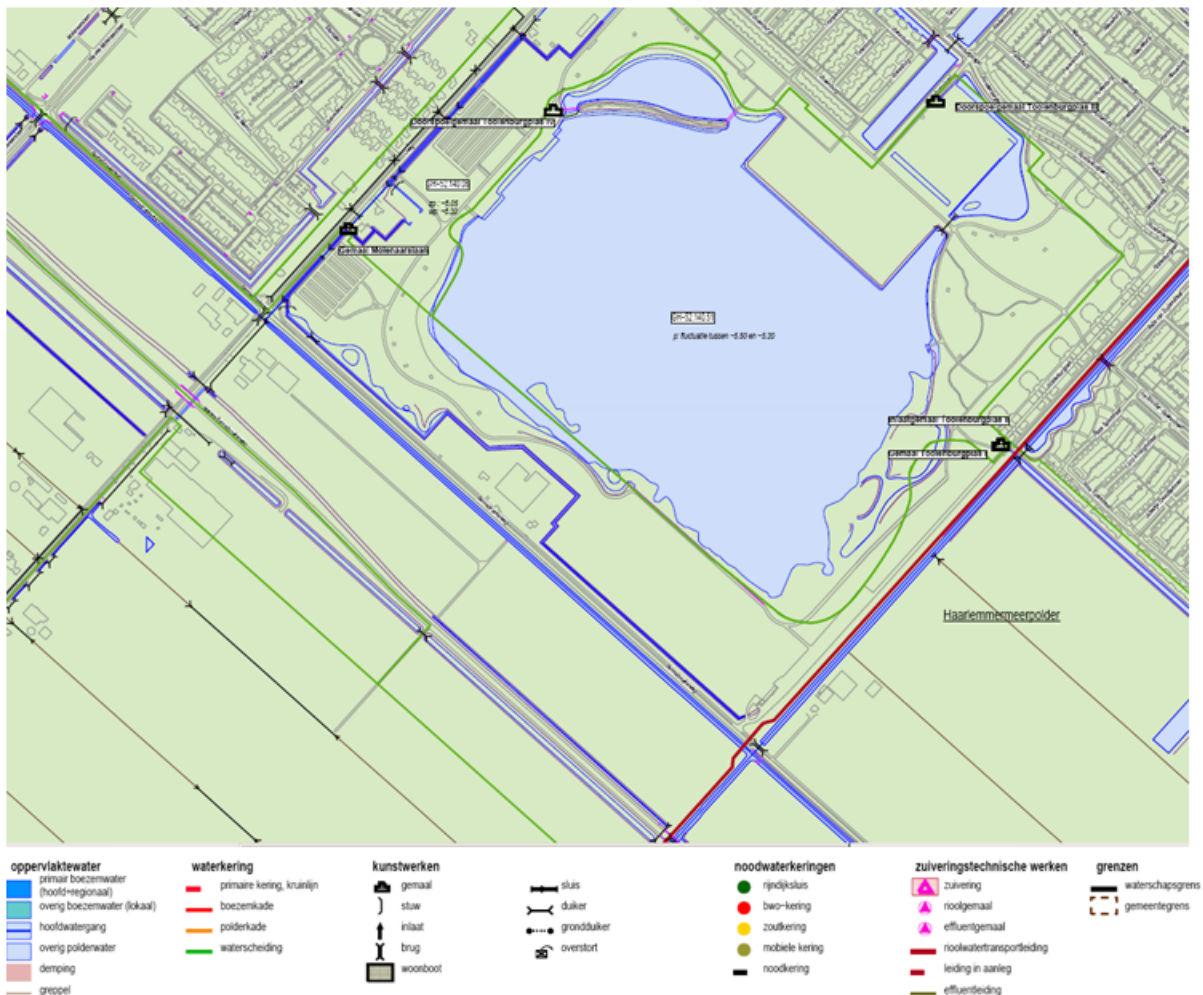
De gemeente stelt in samenspraak met Rijnland voor het gehele gebiedsontwikkeling Zuidrand Hoofddorp een waterparagraaf op. Hierin wordt inzicht gegeven in de waterhuishouding in het gebied en de visie van de waterbeheer. Onderdeel van de gebiedsontwikkeling vormt het deelgebied Parkstrook welke ook in de waterparagraaf voor de Zuidrand Hoofddorp is beschreven. In dit deelgebied is bij de uitgangspunten rekening gehouden tijdelijke vestiging van VV UNO, zoals opgenomen in dit bestemmingsplan. De waterparagraaf Zuidrand Hoofddorp vormt daarmee het kader waarbinnen afspraken en maatregelen worden bepaald voor het bereiken van een duurzaam, veilig en gezond watersysteem. Het doel is om het watersysteem (zowel kwantitatief als kwalitatief) op orde te krijgen en te houden. Gezocht wordt naar duurzame oplossingen en het beter combineren van water met andere ruimtelijke functies.

Rijnland geeft in haar handreiking watertoets aan dat de volgende elementen in het bestemmingsplan beschreven zouden moeten worden.

- Beschrijving van het watersysteem in de huidige situatie (waterkwantiteit, waterkwaliteit, waterkeringen, beheer en onderhoud van watergangen);
- Beschrijving van het watersysteem in de toekomstige situatie (waterkwantiteit, waterkwaliteit, waterkeringen, beheer en onderhoud van watergangen) met daarbij een beschrijving van de gevolgen van de ruimtelijke ontwikkeling voor het watersysteem en het rioolstelsel. De inrichting van het watersysteem en de riolering in de toekomstige situatie moet passen binnen het beleid van het Hoogheemraadschap van Rijnland;
- Een beschrijving van de taakverdeling, waarin wordt verwezen naar het Keurvergunningstelsel van het Hoogheemraadschap van Rijnland.

Waterhuishouding

Het plangebied is gelegen in de Haarlemmermeerpolder. Het huidige maaiveld ligt op ca. 4,40 m –NAP. Het plangebied kent één peilvak met een zomerpeil (ZP) -5,85 m –NAP en winterpeil (WP) 6,00 m –NAP. Nabij het plangebied ligt de Recreatieplas Toolenburg. Deze heeft een apart peilvak met een variabel zomerpeil (ZP) -5,50 m –NAP en winterpeil (WP) 5,20 m –NAP. Het plangebied ligt een hoofdwatgang (de Bennebroekertocht), waarop de keur van toepassing is. Deze watgang staat in verbinding met de Hoofdvaart. Daarnaast ligt er een secundaire watgang langs de nieuwe Bennebroekerweg. De bestaande waterstructuur wordt enigszins gewijzigd, middels een verbreding van de Bennebroekertocht. In de nieuwe situatie wordt deze watgang verbreed tot 11 meter en komen er een tweetal bruggen over de watgang om ontsluiting van het gebied te garanderen.

Figuur 5.1 waterhouding plangebied, watersysteemkaart Hoogheemraadschap Rijnland, 2007

Watercompensatie

Door de voorgenomen ontwikkelingen neemt het verhard oppervlak met circa 10.000 m² toe, waarvan 1.000 m² door de bebouwing en 9.000 m² door verharding. Door de toename van het verharde oppervlak wordt het regenwater sneller afgevoerd wat de werking van het watersysteem kan verslechteren. Om een goed functionerend watersysteem te garanderen is er een compensatieplicht voor de toename van het verharde oppervlak van 15% van deze toename. De waterschuld bedraagt 1.500 m² zijnde 15% van 10.000 m². De toename van het verhard oppervlak wordt volledig gecompenseerd door de verbreding van de Bennebroekertocht, met een gemiddelde breedte van 7,57 m (volgens de legger in aquagis), tot 11,00 m. De compensatie bedraagt circa 1.530 m², zijnde een verbreding van gemiddeld 3,43 m over 447 m.

Om de benodigde hoeveelheid waterberging te bepalen zijn in de watertoets voor de gehele Zuidrand de volgende uitgangspunten gehanteerd die relevant zijn voor het bestemmingsplan VV UNO:

- Toename van het verharde oppervlak wordt niet op de riolering aangekoppeld;
- Infiltreren is niet mogelijk binnen het plangebied;
- 50% van het plangebied bestaat uit verhard oppervlak, tenzij uit het referentiekader Zuidrand meer gedetailleerde informatie beschikbaar is;
- De benodigde waterberging is 15% van het toegenomen verharde oppervlak;
- Waterberging wordt bijvoorkeur gerealiseerd als open water (en niet als groene berging);
- de huidige situatie is gelijk gesteld aan de gegevens volgens de legger (aquaGIS);
- te dempen bestaande watergangen dienen volledig gecompenseerd te worden door de vervangende waterberging te realiseren;

Uit de berekeningen van de benodigde waterberging van de gehele Zuidrand blijkt dat door een verbreding van de Bennebroekertocht tot 11 m en de aanleg van extra waterberging bij het Huis van de Sport en Wonen (valt buiten het plangebied van het bestemmingsplan) er voldoende waterberging ontstaat. Hierbij is het niet noodzakelijk op de kavels zelf nog waterberging te realiseren. Voor het profiel van de Bennebroekertocht wordt aangesloten bij de vereisten van het Hoogheemraadschap Rijnland. De verdere detaillering hiervan vindt plaats in het waterhuishoudingsplan.

Afvalwater

Langs de Bennebroekerweg loopt de DWA-leiding met een diameter van 63 mm. Het huidige terrein heeft momenteel geen riolering. In de nieuwe situatie worden de gebouwen via een nieuwe DWA leiding aangesloten op de bestaande riolering. Bij de ontwikkeling van de gehele Zuidrand wordt een nieuwe persleiding aangelegd. Ter zijne tijd worden hierop ook gebouwen van VV UNO hierop worden aangesloten. De verdere detaillering hiervan vindt plaats in het rioleringsstructuur- en rioleringsplan.

Hemelwater

Het hemelwater van de gebouwen en verharde oppervlakten wordt afgekoppeld naar het oppervlaktewater. Hierbij wordt geen zink, koper en lood gebruikt voor de hemelwaterafvoer. Het plan wordt ontwikkeld conform de principes van Duurzaam Bouwen en de Maatlat Duurzaam Bouwen Haarlemmermeer en heeft geen nadelige gevolgen voor de oppervlaktewaterkwaliteit. Het plan veroorzaakt ook geen nadelige gevolgen voor of door het oppervlaktewatersysteem in de omgeving. Er wordt naar gestreefd om hemelwater afkomstig van schone verharde oppervlakten rechtstreeks te lozen op het open water. Bij nadere inrichting van het terrein dient te worden nagegaan welke oppervlakten rechtstreeks kunnen worden afgekoppeld. Hiermee komt het schone water ten goede aan het oppervlaktewater en wordt de afvoer naar de AWZI beperkt.

Taakverdeling

Hoogheemraadschap Rijnland beheert het regionale boezemwater (onder andere de Ringvaart van de Haarlemmermeerpolder) en is verantwoordelijk voor de waterkwaliteit van het oppervlaktewater in polders en boezem. Het hoogheemraadschap zuivert het afvalwater in het gehele beheersgebied, waaronder de Haarlemmermeerpolder. Zij is tevens verantwoordelijk voor de waterhuishouding: beveiliging tegen hoog water, peilbeheer, aanvoer en afvoer van water, onderhoud van hoofdwatergangen. De aangrenzende eigenaren onderhouden de overige watergangen.

De gemeente Haarlemmermeer is verantwoordelijk voor het bouwrijp maken, de aanleg en zorg voor de riolering, (deels) onderhoud van de watergangen, de bescherming van landschappelijke waarden van wateren, het verlenen en handhaven van vergunningen en de ontwatering. Het beheer en onderhoud van het stedelijk water in het plangebied is door de gemeente overgedragen aan het hoogheemraadschap. Zij voert de toets op veiligheid uit om de stabiliteit en de hoogte van de regionale keringen te controleren en is de opsteller van (eventuele) verbeterplannen. Voor regionale keringen is de Provincie Noord-Holland toezichthouder. In die rol stelt zij zelf de veiligheidsnormen vast waaraan deze regionale keringen moeten voldoen.

Keur en beleidsregels

Per 22 december 2009 is een nieuwe keur in werking getreden, alsmede nieuwe beleidsregels. Een nieuwe keur is nodig vanwege de totstandkoming van de Waterwet en daarmee verschuivende bevoegdheden in onderdelen van het waterbeheer. Verder zijn aan deze Keur bepalingen toegevoegd over het onttrekken van grondwater en het infiltreren van water in de bodem.

De "Keur en Beleidsregels" maken het mogelijk dat het Hoogheemraadschap van Rijnland haar taken als waterkwaliteits- en kwantiteitsbeheerder kan uitvoeren. De Keur is een verordening van de waterbeheerder met wettelijke regels (gebod- en verbodsbepalingen) voor:

- Waterkeringen (onder andere duinen, dijken en kaden),
- Watergangen (onder andere kanalen, rivieren, sloten, beken),
- Andere waterstaatswerken (o.a. bruggen, duikers, stuwen, sluizen en gemalen).

De keur bevat verbodsbepalingen voor werken en werkzaamheden in of bij de bovengenoemde waterstaatswerken. Er kan een ontheffing worden aangevraagd om een bepaalde activiteit wel te mogen uitvoeren. Als Rijnland daarin toestemt, dan wordt dat geregeld in een Keurvergunning. De keur is daarmee een belangrijk middel om via vergunningverlening en handhaving het watersysteem op orde te houden of te krijgen. In de Beleidsregels, die bij de Keur horen, is het beleid van Rijnland

nader uitgewerkt. De keur en beleidsregels van Rijnland zijn te vinden op de website: http://www.rijnland.net/beleid/keur_2009 en http://www.rijnland.net/beleid/beleidsregels_en.

5.3.3 Conclusies

De belangrijkste conclusies van deze waterparagraaf zijn als volgt:

- het sportcomplex VV UNO past binnen de uitgangspunten van het deelgebied Parkstrook van de waterparagraaf voor de Zuidrand Hoofddorp;
- het plan heeft geen negatieve gevolgen voor het waterhuishouding en het grond – en oppervlaktewater;
- de toename van het verhard oppervlak wordt gecompenseerd door de verbreding van de Bennebroekertocht;
- het verhard oppervlak wordt afgekoppeld naar het nabij gelegen oppervlaktewater.

5.4 Flora en fauna

5.4.1 Beleid- en regelgeving

Vogel- en habitatrichtlijn (1986/1992)

Door de Europese Unie zijn richtlijnen uitgevaardigd ter bescherming van bedreigde planten- en diersoorten en leefgebieden in Europa. Als concrete richtlijnen worden genoemd de Europese Vogelrichtlijn en de Europese Habitatrichtlijn. De uitwerking van de Europese richtlijnen is voor de Nederlandse situatie ingebed in de Natuurbeschermingswet (gebiedsbescherming) en de Flora- en Faunawet (soortenbescherming). Het achterliggende beleid is verwerkt in het Natuurbeleidsplan en het Structuurschema Groene Ruimte. De Vogelrichtlijn (EU-richtlijn 79/409/EEG en 86/122/EEG) bevat naast bepalingen over de instandhouding van in het wild levende vogelsoorten, ook plichten die gericht zijn op de bescherming van de leefgebieden van deze vogels.

De meest geschikte habitats voor bijzonder waardevolle soorten en veel voorkomende trekvogels moeten als speciale beschermingszone worden aangewezen. Anders dan bij de Habitatrichtlijn (EU-richtlijn 92/43/EEG) worden de speciale beschermingszones direct, zonder toetsing van de EU, door de lidstaten aangewezen. De Vogelrichtlijn is in de nationale regelgeving onder andere omgezet in de Flora- en Faunawet.

Tussen beide richtlijnen bestaat een belangrijke koppeling, aangezien voor de speciale beschermingszones volgens de Vogelrichtlijn namelijk het afwegingskader van de Habitatrichtlijn van toepassing is. De aanwijzing van gebieden tot beschermd natuurgebied in het kader van de Vogelrichtlijn of Habitatrichtlijn vindt plaats aan de hand van soortenlijsten van zeldzame of bedreigde plant- en diersoorten. Wanneer in een gebied bepaalde soorten voorkomen, of wanneer in een gebied een bepaald percentage van de Europese populatie voorkomt, dan komt dit gebied in aanmerking voor plaatsing onder de betreffende richtlijn.

Flora- en faunawet

De Flora- en faunawet regelt de bescherming van vogel-, planten- en diersoorten en hun leefomgeving. Deze wet heeft niet alleen als doel de zeldzame plant- en diersoorten, maar alle in het wild voorkomende soorten in stand te houden. De planten en dieren kunnen op drie manieren beschermd worden: de soort beschermen, de leefomgeving beschermen en schadelijke handelingen verbieden.

De Flora- en Faunawet is een raamwet en werkt volgens het 'nee-tenzij'- principe. Alle fauna is in beginsel beschermd. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen diersoorten worden aangewezen die hierop een uitzondering vormen. Beschermd plantensoorten zijn eveneens aangewezen bij algemene maatregel van bestuur. De wet geeft aan dat het verboden is inheemse planten te plukken, te verzamelen, af te snijden, uit te steken, te vernielen, te beschadigen, te ontwortelen of op een andere manier van hun groeiplaats te verwijderen. Tevens is het verboden om de beschermde diersoorten te doden, te verwonden, te vangen, opzettelijk te verontrusten, nesten, holen of andere voortplantings- of vaste rust of verblijfsplaatsen te beschadigen, vernielen, weg te nemen of verstoren.

5.4.2 Onderzoek

Gebiedsbescherming

Binnen de gemeente Haarlemmermeer zijn geen gebieden aanwezig die onder de beschermde gebieden vallen van de Vogel- en Habitatrichtlijn.

Bestaande natuurwaarden

De bestaande natuurwaarden zullen hieronder worden beschreven. Hiervoor heeft een veldonderzoek plaatsgevonden door de gemeentelijk ecooloog.

Het gebied kent in zijn huidige vorm weinig beschermde natuurwaarden. Op het land komen geen beschermde planten voor, hooguit een aantal algemene zoogdiersoorten waarvoor bij ruimtelijke ontwikkeling geen ontheffing hoeft te worden aangevraagd (AMvB tabel 1; algemene soorten). Daarnaast grazen er 's zomers vogels, maar die broeden er niet en er zijn ook geen vaste nest- of verblijfplaatsen. In het water komt mogelijk de kleine modderkruiper voor, en boven het water jagen watervleermuis en gewone dwergvleermuis. Bij activiteiten die de waterlopen betreffen moet daarom rekening gehouden worden met deze soorten.

Mogelijke effecten op bestaande natuurwaarden

Aangezien er geen watergangen worden gedempt, maar de leefomgeving juist wordt uitgebreid (middels een verbreding van de Bennebroekertocht) worden er geen negatieve effecten verwacht ten aanzien van de bruikbaarheid van de Bennebroekertocht voor de genoemde soorten.

Bij toekomstige aanleg van Park21 zal dit gebied fungeren als ecologische verbinding tussen het park en de Recreatieplas Toolenburg. De inrichting zal er op afgestemd moeten zijn dat deze verbindingfunctie zo goed mogelijk wordt gewaarborgd. Door aanleg van windschermen wordt dit gebied veel variabelere van opbouw en dit verhoogt de natuurwaarde. Ook kunnen deze een rol spelen bij de verbindingfunctie.

5.4.3 Conclusies

Op het gebied van Flora en Fauna zijn geen knelpunten te verwachten door de in dit bestemmingsplan voorziene bestemmingen en ontwikkelingen.

5.5 Luchthavenindelingbesluit

5.5.1 Beleid- en regelgeving

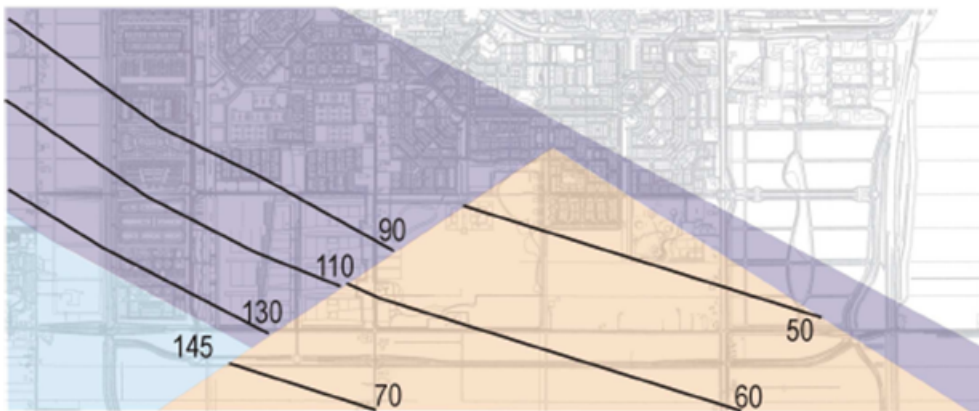
Het Luchthavenindelingsbesluit (LIB) en het Luchthavenverkeersbesluit zijn op 20 februari 2003 in werking getreden. Het LIB bevat ruimtelijke maatregelen op rijksniveau die verband houden met de luchthaven Schiphol. Het Luchthavenverkeersbesluit is gericht op de beheersing van de belasting van het milieu door het luchthavenvluchtverkeer. Tezamen vormen deze besluiten een uitwerking van het hoofdstuk 8 van de Wet luchtvaart.

Het LIB legt het beperkingengebied en het luchthavengebied vast. In het beperkingengebied gelden beperkingen met het oog op veiligheid en milieu. Het gaat daarbij om hoogtebeperkingen, beperkingen bij het toelaten van functies (bestemmingen), het voorkomen van geluidhinder en het voorkomen van het aantrekken van vogels.

5.5.2 Onderzoek

situatie plangebied

Vanuit het Luchthavenindelingbesluit (LIB) zijn beperkingen aangegeven. Het hele gebied ligt binnen de belemmeringszone. Concreet betekent dit dat er hoogtebeperkingen en beperkingen ten aanzien van vogelaantrekkende functies zijn.

Figuur 5.2 Hoogtebeperkingen LIB

Voor het gebied geldt er vanuit het LIB een hoogtebeperking voor bebouwing van 50 meter aan de oostzijde tot 70 meter aan de westzijde van het plangebied (zie figuur 5.2). Over het gehele plangebied mogen tevens geen vogelaantrekkende voorzieningen gerealiseerd worden. Dat zijn onder andere waterplassen van 3 ha of groter en moerasgebieden.

5.5.3 Conclusies

Vanuit het LIB zijn er geen belemmeringen voor het sportcomplex VV UNO doordat de bouwhoogte wordt beperkt tot 11 m en er geen waterplassen groter dan 3 hectare aangelegd.

5.6 Bedrijven en milieuzoneringen

5.6.1 Beleid- en regelgeving

Bedrijven

Voor bedrijven en milieuzonering is tot op heden geen concreet wettelijk kader voorhanden voor:

- ruimtelijke inpassing van bedrijven;
- inpassingen woningen.

De grondslag voor het opnemen van bedrijven en bijhorende zonering is de 'goede ruimtelijke ordening'. Een breed erkende handreiking die hierbij door gemeenten wordt gehanteerd bij o.a. het maken van bestemmingsplan, is de VNG-uitgave 'Bedrijven en milieuzonering'.

Het doel van zonering is het reeds binnen het ruimtelijk kader zoveel mogelijk voorkomen van hinder en gevaar bij milieugevoelige functies door milieubelastende functies. Verder biedt het een zekerheid aan bedrijven dat zij hun activiteiten duurzaam binnen aanvaardbare voorwaarden kunnen blijven uitoefenen. Tenslotte zijn er mogelijkheden voor zowel functiemenging als functiescheiding.

Het gaat er bij milieuzonering om dat de ruimtelijk relevante milieuaspecten geluid, geur, stof en gevaar worden meegenomen en dat per aspect de geldende richtafstanden in acht worden genomen. De grootste richtafstand is hierbij bepalend voor de milieucategorie. Geluid is in dergelijke gevallen vaak maatgevend. Naast deze VNG-methode voor zonering, moeten ook de wettelijke zoneringen van de Wet geluidhinder en het BEVI/ Vuurwerkbesluit bij het bestemmen van bedrijven in acht worden genomen.

De richtafstanden worden bij voorkeur op de kaart vertaald naar milieuzones. Dit houdt in dat er een zone rondom een bedrijf of terrein komt te liggen waarbinnen geen gevoelige functies mogelijk zijn (uitwaarts). Er kan ook voor gekozen worden voor het opnemen van gebieden binnen een bedrijventerrein waar bij toenemende afstand tot gevoelige functies hogere milieucategorieën worden opgenomen (inwaarts).

5.6.2 Onderzoek

Aanwezige bedrijven

Nabij het plangebied zijn ondermeer een agrarisch bedrijf en een caravanstalling aanwezig die uit het oogpunt van bedrijven en milieuzonering relevant zijn voor dit bestemmingsplan. In onderstaande tabel zijn de bedrijven met bijbehorende SBI code, richtafstanden en de milieucategorieën opgenomen uit de VNG Bedrijven en Milieuzonering 2009 opgenomen.

Hieruit blijkt dat de hoogste milieucategorie 3.1 bedraagt met een grootste richtafstand van 50 m. Alle bedrijven liggen op meer dan 50 m van de te realiseren sportfaciliteit van VV UNO en vormen daarom vanuit bedrijven- en milieuzonering geen belemmering. Het sportcomplex VV UNO vormt zelf vanuit bedrijven en milieuzonering ook geen probleem aangezien de afstand tot de omliggende bebouwing meer bedraagt dan de grootste richtafstand van 50 m (SBI 931, Veldsportcomplex met verlichting).

Naam	SBI-2008, nr	nr	Adres	G r o o t s t e richtafstand (m)	cat
Nieuwenhuis, G.J.	011, 012, 013	-	IJweg 1316, NIEUW-VENNEP	30C (geluid)	2
Loonbedrijf G. en A. Nieuwenhuis B.V.	011, 012, 013	-	IJweg 1328, NIEUW-VENNEP	30C (geluid)	2
Caravanstalling Van der Maarl	451,452,454		Bennebroekerweg 711, HOOFFDORP	30 (geluid)	2
VV UNO	931			50C (geluid)	3.1

5.6.3 Conclusies

Geconcludeerd kan worden dat er geen bedrijven binnen of nabij het plangebied aanwezig zijn die vanuit bedrijven en milieuzoneringen (geur, stof, geluid, gevaar) of licht belemmeringen opleveren voor het sportcomplex VV UNO. Ook levert het sportcomplex VV UNO geen belemmeringen op voor de rondom het plangebied aanwezige bebouwing.

5.7 Geur- en lichtinder

5.7.1 Beleid- regelgeving

Geurhinder

Een aantal bedrijven binnen het gebied hebben opslag van vaste meststoffen. Een sportterrein wordt aangemerkt als 'object categorie II' (object voor dagrecreatie) zoals gedefinieerd in het Besluit landbouw milieubeheer. Dit houdt in dat de afstand van de mestopslag tot het sportterrein minimaal 100 m moet bedragen. De betreffende landbouwbedrijven bevinden zich op meer dan 100 m van het sportterrein, dus worden geen belemmering.

Lichthinder

In het Activiteitenbesluit staan weinig specifieke voorschriften m.b.t. de uitvoering van een verlichtingsinstallatie. Gesteld wordt dat lichthinder voorkomen dan wel beperkt moet worden tot een aanvaardbaar niveau. Voor de bepaling hiervan wordt door de gemeente Haarlemmermeer aangesloten bij de Nederlandse Stichting voor Verlichtingskunde. De lampen in de armaturen mogen in ieder geval niet vanuit de woning waarneembaar zijn en bij twijfel over mogelijke hinder en bij klachten wordt getoetst aan normen voor verticale verlichtingssterkte en lichtsterkte van de lampen. Het wordt aanbevolen om voor plaatsing van de installatie het ontwerp van de verlichtingsinstallatie, met een berekening te laten toetsen.

5.7.2 Onderzoek

n.v.t.

5.7.3 Conclusies

Geconcludeerd kan worden dat er geen bedrijven binnen of nabij het plangebied aanwezig zijn die geur- of lichthinder opleveren voor het sportcomplex VV UNO. Ook levert het sportcomplex VV UNO qua geur- en lichthinder geen belemmeringen op voor de rondom het plangebied aanwezige bebouwing.

5.8 Externe veiligheid

5.8.1 Beleid- en regelgeving

Besluit externe veiligheid inrichtingen

Op 27 oktober 2004 is het *Besluit externe veiligheid inrichtingen* (Bevi) in werking getreden. In het Bevi zijn grenswaarden en richtwaarden opgenomen voor het plaatsgebonden risico (PR). Voor het groepsrisico (GR) is een oriënterende waarde opgenomen en geldt een verantwoordingsplicht. Middels de PR-contour worden de aan te houden afstanden tussen inrichtingen (bedrijven) waar bijvoorbeeld grote hoeveelheden gevaarlijke stoffen aanwezig zijn en kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten, gewaarborgd. Elk nieuw ruimtelijk plan moet volgens de Wet ruimtelijke ordening getoetst worden aan de normen voor plaatsgebonden risico en groepsrisico. Naast het Bevi is de bijbehorende *ministeriële Regeling externe veiligheid inrichtingen* (Revi) van belang. Het Bevi en het Revi zijn gefaseerd in werking getreden, waarbij de reikwijdte de komende jaren verder uitgebreid zal worden en op meer typen bedrijven c.q. bedrijfsactiviteiten van toepassing wordt. De opslag van vuurwerk en munitie valt niet onder dit besluit. Hiervoor geldt afzonderlijke wetgeving, maar is wel voor externe veiligheid relevant.

In het Bevi is aangegeven welke bedrijven onder de reikwijdte van het besluit vallen. Het gaat onder andere om LPG-tankstations, bedrijven waar meer dan 10.000 kilo (of liter) verpakte gevaarlijke stoffen en/of bestrijdingsmiddelen en/of gevaarlijke afvalstoffen in één opslagvoorziening aanwezig is, grote ammoniakkoelinstallaties en spoorwegemplacementen waar gerangeerd wordt met gevaarlijke stoffen. Bedrijven waarop het Besluit risico zware ongevallen 1999 (BRZO '99) van toepassing is, vallen ook onder de reikwijdte van het Bevi. Het besluit strekt dan ook mede ter implementatie van artikel 12 van de Seveso II-richtlijn (het voorkomen van zware ongevallen en het beperken van de gevolgen daarvan bij het lokale ruimtelijkeorderingsbeleid). Voor sommige bedrijfstypen zijn vaste afstanden gegeven (categoriale inrichtingen), voor andere bedrijfstypen moeten de aan te houden afstanden worden berekend (niet-categoriale inrichtingen). Voorbeelden van categoriale inrichtingen zijn LPG-tankstations (met een doorzet tot 1.500 m³ per jaar), de meeste bedrijven waar meer dan 10 ton gevaarlijke stoffen in één opslagvoorziening is opgeslagen en de meeste ammoniakkoelinstallaties. Voorbeelden van niet-categoriale inrichtingen zijn LPG-tankstations met een doorzet van meer dan 1.500 m³ per jaar en bedrijven die onder het BRZO '99 vallen.

Transport van gevaarlijke stoffen

Weg, water en spoor

Voor de routing van gevaarlijke stoffen is de Wet vervoer gevaarlijke stoffen van belang. Gemeenten mogen voor de zogenaamde routeplichtige stoffen gemeentelijke wegen binnen hun grenzen aanwijzen waarover deze gevaarlijke stoffen mogen worden vervoerd (en daarbuiten dus niet). Redenen voor routing zijn bijvoorbeeld kwetsbare situaties zoals dichte bebouwing of de aanwezigheid van een ziekenhuis. Voorwaarde is wel dat een door een gemeente aangewezen weg aansluit op het provinciale of rijkswegennet waarover het vervoer van gevaarlijke stoffen is toegestaan. Alle rijkswegen (uitgezonderd enkele tunnels onder belangrijke vaarwegen) en de meeste provinciale wegen zijn aangewezen als route voor gevaarlijke stoffen. Een gemeente kan op verzoek van een bedrijf vrijstelling verlenen van de verplichting om alleen van een weg gebruik te maken, die door de gemeente is aangewezen.

Voor het transport van gevaarlijke stoffen via weg, water en spoor heeft het Rijk normen vastgesteld in de Circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen. Deze normen hebben nog geen wettelijke status. Voor de uitwerking van de Circulaire zal een regeling opgesteld worden waarin categorieën van routes voor het vervoer van gevaarlijke stoffen worden aangewezen waaraan een plafond is gekoppeld. Dit moet leiden tot een basisnet voor het vervoer van gevaarlijke stoffen voor de vervoersmodaliteiten weg, water en spoor.

Buisleidingen

Voor het transport van gevaarlijke stoffen via buisleidingen wordt op dit moment nieuw beleid ontwikkeld. Het huidige ruimtelijke beleid is beschreven in het Structuurschema buisleidingen (1985) en in twee circulaires (voor hoge druk aardgasleidingen in 1984 en voor brandbare vloeistoffen in 1991). Van deze circulaires kan nu gezegd worden dat hierin de hoofdlijnen van het

externe-veiligheidsbeleid al in een vroeg stadium waren opgenomen, namelijk het ruimtelijk zoneren rondom leidingen ter bescherming van de omgeving.

Inmiddels is geconstateerd dat het huidige beleid geactualiseerd moet worden als gevolg van nieuwe inzichten, maar ook dat het beleid meer aandacht moet krijgen bij lokale beleidsmakers en bij uitvoerders. Er wordt hiertoe een nota Buisleidingen ontwikkeld ter vervanging van het Structuurschema buisleidingen en een AMvB ter vervanging van de circulaires. Tenslotte wordt een regeling ontwikkeld (Grondroedersregeling) waarmee instanties die grondverzet plegen, verplicht worden om dit te melden. Hiermee moeten calamiteiten als gevolg van graafwerkzaamheden nabij buisleidingen worden voorkomen. Deze regeling gaat overigens ook gelden voor buisleidingen die niet zijn bestemd voor gevaarlijke stoffen en kabels.

Het inhoudelijke beleid komt op hoofdlijnen overeen met het beleid dat is beschreven in de genoemde circulaires en het huidige beleid voor andere situaties met gevaarlijke stoffen en luchthavens: op grond van de contour van het PR van 10-6 per jaar moet door het bevoegde gezag (vrijwel altijd de gemeente) gekozen worden of de aanleg van een nieuwe buisleiding (of uitbreiding van een bestaande) past binnen het ruimtelijk beleid dat wordt gevoerd. De norm voor het PR is een harde norm (grenswaarde). Daarnaast wordt bij het GR gesproken over de oriëntatiewaarde, deze waarde geldt als een ijkpunt (dit om discussie te laten plaats vinden over de veiligheid van de bron, de interactie met de omgeving, de capaciteiten van de hulpverlening en de mogelijkheid tot zelfredzaamheid). De normen en het beleid dat de gemeente voert moeten worden opgenomen in het bestemmingsplan c.q. doorwerken in andere ruimtelijke besluiten.

Totdat het beleid (en de bijbehorende afstanden tot aan kwetsbare objecten) definitief is vastgesteld, kan men terecht bij het RIVM voor een advies over de aan te houden afstand. De voorlopig aan te houden afstanden voor hogedruk aardgasleidingen zijn in een memo van het RIVM opgenomen. De afstand is mede afhankelijk van de eigenschappen van de te transporteren stoffen en de eigenschappen van de buisleiding. Voor buisleidingen voor brandbare vloeistoffen wordt aangeraden de afstanden zoals vermeld in een rapport van het RIVM aan te houden. In de AMvB zullen ook nog andere aspecten worden geregeld (welke informatie moet worden opgenomen in een bestemmingsplan, wie toezichthouder wordt, e.d.). In het geactualiseerde beleid zal rekening worden gehouden hoe moet worden omgegaan met bestaande situaties die niet aan de normen voldoen.

Externe veiligheid heeft betrekking op de veiligheid voor de omgeving van een gevaarlijke inrichting of transport van gevaarlijke stoffen. Elk nieuw ruimtelijk plan moet volgens de Wet ruimtelijke ordening getoetst worden aan de normen voor plaatsgebonden risico en groepsrisico.

5.8.2 Onderzoek

Beoordeling plangebied

Inrichtingen

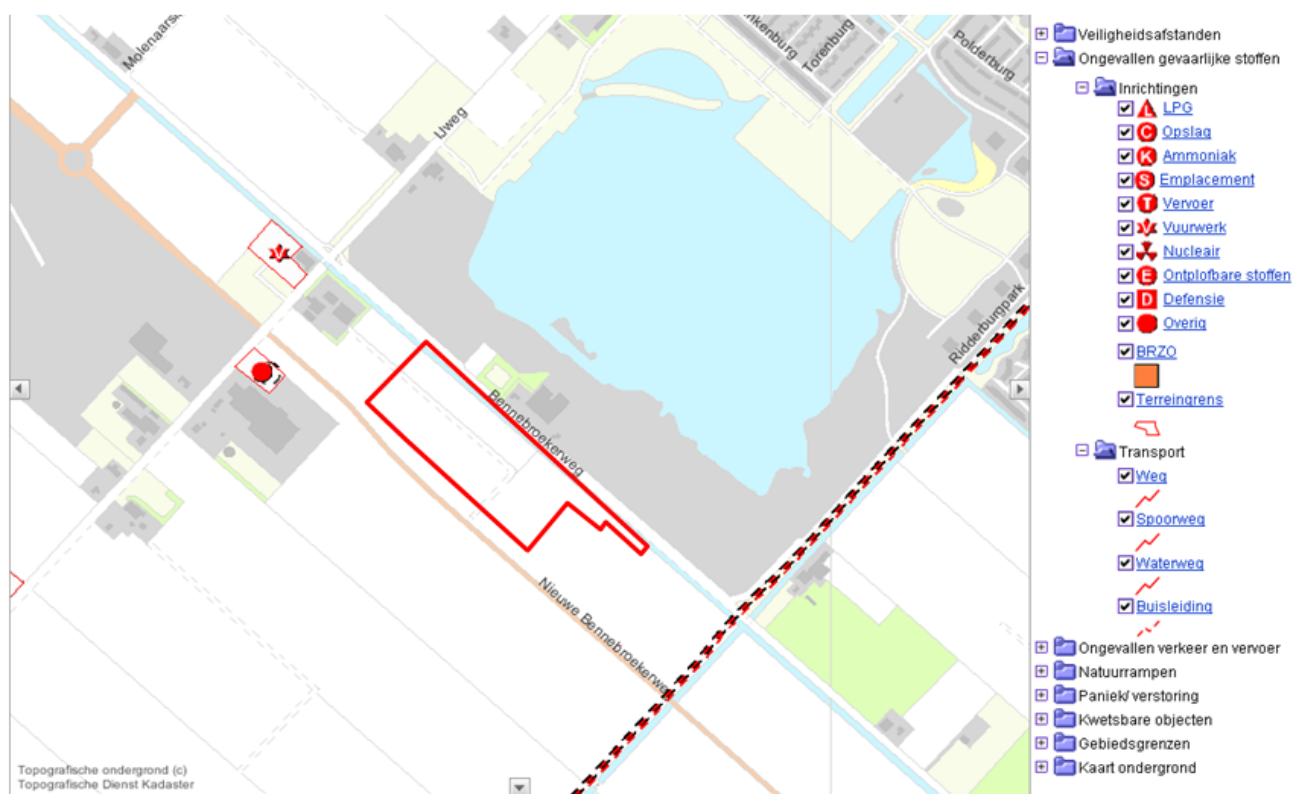
Nabij het plangebied ligt bedrijf met een vuurwerkopslag. Daarnaast zijn er in de omgeving enkele bedrijven die propaanopslag hebben. Deze locaties liggen echter op dusdanige afstand dat zij geen invloed hebben op de externe veiligheids situatie van het plangebied.

Buisleidingen

Binnen het plangebied zijn geen buisleidingen aanwezig die vallen onder de externe veiligheidswetgeving met de daarbij behorende beschermingszones. Wel loopt er aan de zuidzijde van het plangebied (langs de Nieuwe Kerkertocht) een aardgastransportleiding met een risicoafstand van 24 m (PR 10⁻⁶-10⁻⁸). Er zijn echter geen ontwikkelingen aanwezig die door deze leiding belemmerd worden.

Transport

Er zijn geen transporten over spoor, weg of water in of in de omgeving van het plangebied gelegen, die van invloed zijn op de bestemmingen en ontwikkelingen in het plangebied.

Figuur 5.3 Uitsnede risicokaart (www.risicokaart.nl)

5.8.3 Conclusies

Gezien bovenstaande kan geconcludeerd worden dat het aspect externe veiligheid geen belemmering vormt voor de gebruiks- en bouw mogelijkheden die worden geboden in het bestemmingsplan.

5.9 Explosieven

5.9.1 Beleid- en regelgeving

De opslag van munitie en/of explosieven valt niet onder het toepassingsgebied van het Besluit externe veiligheid inrichtingen. Op de opslag van munitie en/of explosieven is de "Circulaire Opslag ontplofbare stoffen voor civiel gebruik" van toepassing. Deze circulaire kent een effectbenadering in tegenstelling tot het Besluit externe veiligheid inrichtingen, dat een risicobenadering kent.

Er worden categorieën explosieven onderscheiden waarvoor per categorie aan te houden afstanden gelden. Binnen deze afstanden mogen geen kwetsbare of beperkt kwetsbare objecten aanwezig zijn.

5.9.2 Onderzoek

n.v.t.

5.9.3 Conclusies

In het plangebied zijn op basis van de beschikbare informatie geen explosieven aanwezig.

5.10 Geluid

5.10.1 Beleid- en regelgeving

Wegverkeer

Op basis van artikel 77 van de Wet geluidhinder is bij de vaststelling van een bestemmingsplan het noodzakelijk dat een akoestisch onderzoek wordt uitgevoerd naar de geluidbelasting op gevels van woningen, andere geluidsgevoelige gebouwen en andere geluidsgevoelige terreinen, die binnen de geluidzone van een weg vallen. Langs wegen bevindt zich een zone, waarvan de breedte is opgenomen in artikel 74 van de Wet geluidhinder. De zonebreedte is bij wegverkeer afhankelijk van het aantal rijstroken en of de weg in stedelijk of buitenstedelijk gebied ligt. Buitenstedelijk is het gebied buiten de bebouwde kom en het gebied binnen de bebouwde kom, voor zover liggend in de zone van een auto(snel)weg. Het overige gebied is binnenstedelijk.

Geen zone hebben wegen die zijn gelegen binnen een als woonerf aangeduid gebied of waarvoor een maximumsnelheid geldt van 30 kilometer per uur of waarvan op grond van een door de gemeenteraad vastgestelde geluidniveaukaart vaststaat, dat de geluidbelasting op 10 meter uit de as van de weg 50 dB of minder bedraagt.

In de Wet geluidhinder is bepaald dat het bevoegd gezag bij vaststelling van een bestemmingsplan de wettelijke grenswaarden in acht moet nemen. Toetsing aan de ten hoogste toelaatbare geluidbelasting van de Wet geluidhinder vindt plaats per weg. Conform artikel 110g mag een correctie worden toegepast op het berekende geluidsniveau ten gevolge van het wegverkeer. Voor wegen waar 70 km/uur of harder gereden mag worden is de aftrek 2 dB en voor de overige wegen 5 dB. De wettelijk toegestane snelheid is hier van belang.

Voor wegen met een snelheidsregime van 30 km/uur geldt geen aftrek aangezien deze wegen geen zone hebben en hierdoor niet onder de werkingssfeer van de Wet geluidhinder vallen. Enkel bij toetsing in het kader van het aspect "goede ruimtelijke ordening" wordt ten behoeve van een goede beoordeling de aftrek wel toegepast.

Het geluidsniveau ten gevolge van het wegverkeer dient op de gevels van nieuwe (of te wijzigen) woningen in de geluidzone van een weg te voldoen aan de ten hoogste toelaatbare geluidbelasting (voorheen: voorkeursgrenswaarde). Deze bedraagt 48 dB. Indien dit geluidsniveau wordt overschreden kan de gemeente een hoger geluidsniveau toestaan de zogenaamde "Hogere waarde". De Hogere waarde mag enkel worden verleend indien uit akoestisch onderzoek is gebleken dat bron-, overdrachts- of gevelmaatregelen om het geluidsniveau terug of onder de ten hoogste toelaatbare geluidbelasting te brengen niet mogelijk is. Aan de Hogere waarde is een maximum verbonden. Voor de nieuwbouw van woningen in binnenstedelijke situaties is dit 63 dB en in buitenstedelijke situaties is dit 53 dB. Deze niveaus zijn na aftrek van de correctie conform artikel 110g van de Wet geluidhinder.

Industrielawaai

Op basis van artikel 40 van de Wet geluidhinder kunnen (delen van) industrieterreinen worden aangewezen als gezoneerd industrieterrein met een zonegrens. Dit betreft industrieterreinen waarop zich gronden bevinden die zijn aangewezen voor mogelijke vestiging van zogenaamde "zwarte lawaaimakers" als genoemd in artikel 41 lid 3 van de Wet geluidhinder en artikel 2.4 van het Inrichtingen en vergunningenbesluit. Buiten de zonegrens mag de geluidbelasting vanwege het industrieterrein de waarde van 50 dB niet te boven gaan. De op 1 januari 2007 geldende ten hoogste toelaatbare geluidbelastingen voor woningen, andere geluidsgevoelige gebouwen en geluidsgevoelige terreinen – vastgelegd in eerder genomen besluiten – blijven gelden.

Luchtverkeerslawaaï

Op grond van artikel 8.30a van de Wet luchtvaart stelt de minister elk vijfde kalenderjaar een geluidbelastingkaart vast die betrekking heeft op een geluidbelasting Lden en een geluidbelasting Lnight veroorzaakt door de luchthaven op woningen en bij Algemene Maatregel van Bestuur aan te wijzen categorieën van andere geluidgevoelige gebouwen.

Bij het toekennen van nieuwe bestemmingen, rechtstreeks danwel door middel van een wijzigingsbevoegdheid, in het bestemmingsplan, zal de geluidbelasting onderzocht moeten worden. Vastgesteld zal moeten worden dat de toegekende bestemming op akoestisch gebied realiseerbaar is.

5.10.2 Onderzoek

Akkoestisch onderzoek

Industrielawaai

In het kader van het bestemmingsplan voor de realisatie van het sportcomplex VV UNO dienen de akoestische gevolgen van deze inrichting op de directe omgeving inzichtelijk te worden gemaakt. Hierbij worden aspecten die in het kader van de Wet milieubeheer (Activiteitenbesluit – BARIM) geen directe toetsingsgrond hebben alsnog beschouwd. Dit betreft onder meer de Indirecte Hinder ten gevolge van het verkeer van en naar de inrichting ten gevolge van leden en bezoekers en de hinder die mogelijk wordt veroorzaakt ten gevolge van parkeergedrag.

In het kader van het bestemmingsplan ('goede ruimtelijke ordening') dienen deze akoestische aspecten getoetst te worden ter plaatse van woningen en andere gevoelige bestemmingen. In dit geval betreft dit enkel de woningen aan de oude Bennebroekerweg nr. 709 en 711.

Indirecte hinder

Ten aanzien van de bepaling van de Indirecte Hinder dient toetsing plaats te vinden conform de zgn. 'Schrikkelcircular' d.d. 29 februari 1996 (Beoordeling geluidhinder wegverkeer in verband met vergunningverlening Wm). Hierin is bepaald dat de beoordeling plaatsvindt op een wijze die overeenkomt met de beoordeling van verkeerslawaaai. De voorkeursgrenswaarde bedraagt hierbij 50 dB(A), de maximaal grenswaarde 65 dB(A). Toepassing van aftrek conform Art. 103 Wet geluidhinder (nu art. 110g) vindt niet plaats. Toetsing aan piekniveaus (L_{Amax}) vindt eveneens niet plaats. Het deel van de weg waarvoor de Indirecte hinder wordt beschouwd wordt omschreven als het deel waarop het verkeer nog als akoestisch herkenbaar is als op weg naar of afkomstig van de inrichting. Uit jurisprudentie is gebleken dat hiervan sprake is indien het verkeer opgenomen is in het heersende verkeersbeeld waarbij de snelheid gelijk is aan het reeds aanwezige verkeer op de weg.

Gelet op de rijroute van het verkeer van de inrichting en de locatie van de in/uitgang van het sportcomplex kan gesteld worden dat ter plaatse van de woningen oude Bennebroekerweg nr. 709 en 711 de snelheid van dit verkeer gelijk is aan de snelheid van het reeds aanwezige verkeer. Gelet op het voorgaande kan het verkeer van en naar de inrichting op dit punt niet meer als 'Indirecte hinder' worden aangemerkt. Toetsing aan de 'Schrikkelcircular' is dan ook niet aan de orde.

Tevens is gebleken dat de bijdrage van het aantal voertuigen per etmaal door de inrichting ten aanzien van het reeds aanwezige verkeer klein is. Ten gevolge van de inrichting worden gemiddeld ca. 265 verkeersbewegingen per dag verwacht (zie kader).

Parkeren

- CROW parkeernormen voor buitenvelden bedragen minimaal 13 en maximaal 27 pp/netto ha.
- Uitgaande van 3 velden (circa 3 ha) en 27 pp/netto ha is het aantal van 140 parkeerplaatsen die in het plan zijn opgenomen dus ruim voldoende.

Verkeeraantrekkende werking Bennebroekerweg

- Uitgaande van ca. 700 leden komt het Werkdag gemiddelde op 230 verkeersbewegingen per dag, het weekend gemiddelde op 353 vervoersbewegingen per dag en het weekgemiddelde op 265 vervoersbewegingen per dag. Zie bijlage C voor de berekening van deze gemiddelden.

Parkeren

Ten gevolge van het parkeren kan overlast worden ondervonden in de vorm van stemgeluid en het dichtslaan van autoportieren.

Voor deze twee bronnen kunnen de volgende geluidsniveaus worden gehanteerd;

- dichtslaan autoportier ca. 103 dB(A)
- stemgeluid ca. 95 dB(A)

De afstand van de parkeerplaats tot de gevel van de woningen oude Bennebroekerweg nr. 709 en 711 bedraagt minimaal ca. 45 m. Ten behoeve van het inzicht in eventuele hinder ten gevolge van genoemde activiteiten is de geluidsnormering van het Activiteitenbesluit als toetsingskader

gehanteerd. Deze normering bedraagt 50-45-40 dB(A) voor resp. de dag- avond en nachtperiode (Perioden: 07.00-19.00 / 19.00-23.00 / 23.00 – 07.00)

5.10.3 Conclusies

Gelet op de afstand tot de woningen, de bronniveaus van de parkeergeluiden en de te hanteren bedrijfsduurcorrectie (Cb), worden er geen overschrijdingen van de geluidsnormering van het Activiteitenbesluit verwacht.

5.10.3 Conclusies

Gelet op de afstand tot de woningen, de bronniveaus van de parkeergeluiden en de te hanteren bedrijfsduurcorrectie (Cb), worden er geen overschrijdingen van de geluidsnormering van het Activiteitenbesluit verwacht.

5.11 Luchtkwaliteit

5.11.1 Beleid- en regelgeving

1. Algemeen

De belangrijkste wet- en regelgeving voor luchtkwaliteit is vastgelegd in de Wet luchtkwaliteit. De hoofdlijnen van deze wet zijn te vinden in hoofdstuk 5, titel 5.2 van de Wet milieubeheer. De luchtregelgeving is uitgewerkt in een aantal AMvB's en Ministeriele Regelingen.

Bij de besluitvorming in de Wro-procedure dienen de luchtkwaliteitsaspecten die samenhangen met het bestemmingsplan in acht genomen te worden. Concreet betekent dit dat het plan thans getoetst moet worden aan de bepalingen uit de Wet luchtkwaliteit en onderliggende wet- en regelgeving. Daarnaast dienen de gevolgen voor luchtkwaliteit binnen en in de onmiddellijke omgeving van het plangebied betrokken te worden bij de integrale belangenafweging in het kader van de goede ruimtelijke ordening.

2. Luchtkwaliteitsnormen

In bijlage II van de Wet milieubeheer zijn voor de volgende stoffen grenswaarden voor de concentratie in de buitenlucht opgenomen: stikstofdioxide (NO₂), fijn stof (PM₁₀), benzeen (C₆H₆), zwaveldioxide (SO₂), lood (Pb), koolmonoxide (CO). Uit metingen van het Landelijk Meetnet Luchtkwaliteit en berekeningen van het Milieu en Natuur Planbureau blijkt dat aan de grenswaarden voor benzeen, zwaveldioxide, lood en koolmonoxide al geruime tijd in (nagenoeg) geheel Nederland wordt voldaan. In de Nederlandse situatie leveren alleen de concentraties stikstofdioxide (NO₂) en fijn stof (PM₁₀) problemen op in relatie tot de wettelijke normen.

3. Toetsingskader

De wijze waarop het aspect luchtkwaliteit in acht genomen dient te worden bij planvorming is geregeld in artikel 5.16 en 5.16a van de Wet milieubeheer. Op basis van deze wetgeving kunnen ruimtelijk-economische initiatieven worden uitgevoerd als aan één of meer van de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- Grenswaarden uit bijlage II van de Wet milieubeheer worden niet overschreden, of
- Per saldo verbetert de luchtkwaliteit of blijft tenminste gelijk, of
- Het initiatief draagt niet in betekenende mate bij aan de luchtkwaliteit (aan concentratie PM₁₀ en NO₂), of
- Het initiatief is opgenomen in het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL).

De AMvB 'Niet In Betekenende Mate bijdragen' legt vast, wanneer een project niet in betekenende mate bijdraagt aan de concentratie van een bepaalde stof. Een project is NIBM, als aannemelijk is dat het project een toename van de concentratie veroorzaakt van maximaal 3%. De 3 %-grens wordt gedefinieerd als 3% van de grenswaarde voor de jaargemiddelde concentratie van stikstofdioxide (NO₂) of fijn stof (PM₁₀). Dit komt overeen met 1,2 µg/m³ voor zowel stikstofdioxide als fijn stof. Voor dergelijke projecten hoeft geen luchtkwaliteitsonderzoek te worden uitgevoerd. Ook is toetsing aan normen niet nodig.

Sinds 1 augustus 2009 is het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL) van kracht. Met het NSL is in 2005 gestart omdat Nederland niet tijdig aan de grenswaarden voor de luchtkwaliteit

kon voldoen. Nederland heeft een plan gemaakt waaruit duidelijk wordt hoe de grenswaarden wel worden bereikt. De Ministeries van VROM en V&W hebben samen met gemeenten en provincies, RIVM en PBL gewerkt aan één algeheel en landsdekkend beeld van de luchtkwaliteit, voor nu en in de toekomst. In het NSL zijn allerlei grote projecten opgenomen die men wil uitvoeren. Verder zijn in het NSL ook maatregelen opgenomen die worden uitgevoerd om de concentratiebijdrages van deze grote projecten te compenseren. De concentratiebijdrage van NIBM-projecten wordt tevens gecompenseerd door deze maatregelen.

Voor de projecten die in het NSL zijn opgenomen, hoeft geen luchtkwaliteitsonderzoek te worden uitgevoerd. Ook is toetsing aan de normen niet nodig.

In aanvulling op het bovenstaande toetsingskader stelt de AMvB 'Gevoelige Bestemmingen (luchtkwaliteitseisen)' dat bij de voorgenomen realisering van gevoelige bestemmingen, zoals scholen, kinderdagverblijven, verzorgingshuizen ed. op een locatie binnen 300 meter vanaf de rand van rijkswegen of binnen 50 meter vanaf de rand van provinciale wegen, moet worden onderzocht of op die locaties sprake is van een daadwerkelijke of een dreigende overschrijding van de grenswaarden voor PM10 en/of NO2. Blijkt uit het onderzoek dat sprake is van zo'n (dreigende) overschrijding, dan mag het totaal aantal mensen dat hoort bij een 'gevoelige bestemming' niet toenemen.

Het maakt voor de vestiging van gevoelige bestemmingen niet uit of het deel uitmaakt van 'niet in betekenende mate' projecten of 'in betekenende mate' projecten. De AMvB 'Gevoelige Bestemmingen' moet in beide gevallen worden nageleefd.

5.11.2 Onderzoek

Beoordeling Plangebied

Voor het sportcomplex voor de voetbalvereniging UNO is een inschatting gemaakt van het aantal toekomstige hierdoor toegevoegde voertuigbewegingen van gemiddeld 265 vervoersbewegingen per dag. Op basis van de Ministeriele Regeling 'niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen)' en de NIBM-tool van Infomil (www.infomil.nl), komt naar voren dat de ruimtelijke ontwikkeling hierdoor 'niet in betekenende mate' bijdraagt aan de verslechtering van de luchtkwaliteit. Dat betekent dat wettelijk gezien de ruimtelijke ontwikkeling voldoet aan artikel 5.16 lid 1 onder c van de Wet milieubeheer. Er dient verder geen toetsing aan de grenswaarden plaats te vinden.

5.11.3 Conclusies

De luchtkwaliteit vormt geen belemmering voor de realisatie van de in het bestemmingsplan opgenomen ontwikkelingen. Het bestemmingsplan voldoet aan de eisen ten aanzien van de luchtkwaliteit.

5.12 Kabels, leidingen en telecommunicatie

5.12.1 Beleid- en regelgeving

Kabels en leidingen

Onder de grond liggen netwerken van kabels en leidingen voor onder andere nutsvoorzieningen, (tele)communicatie en riolering. Graafwerkzaamheden in de openbare weg voor de uitbreiding en/ of onderhoud van deze werken mogen alleen gebeuren met vergunning en/of instemming van de gemeente.

Onder de leidingen vallen ook leidingen als aardgastransportleidingen. Aangezien dit een leiding betreft waarop het externe veiligheidsbeleid van toepassing is, is deze leiding reeds in de paragraaf 'externe veiligheid' besproken.

5.12.2 Onderzoek

Beoordeling Plangebied

Er zijn geen kabels en leidingen binnen het plangebied aanwezig.

5.12.3 Conclusies

Er zijn geen kabels en leidingen binnen het plangebied aanwezig die een belemmering vormen voor de ontwikkeling.

5.13 Milieu effect rapportage beoordeling

5.13.1 Beleid- en regelgeving

Bij het opstellen van een ruimtelijk plan dient beoordeeld te worden of het plan een ontwikkeling omvat die conform het Besluit m.e.r. een m.e.r.-(beoordelings)plicht kennen.

De m.e.r. is geregeld in hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer (Wm) en in het Besluit m.e.r. De Wm is een kaderwet waarin de uitgangspunten van het milieubeleid staan beschreven. Belangrijke wetteksten in de Wet milieubeheer over de m.e.r. zijn naast hoofdstuk 7, hoofdstuk 2.2 (gaat over de Commissie voor de m.e.r.), hoofdstuk 14.2 (over de coördinatie bij het maken van een milieueffectrapport) en hoofdstuk 20 (beroep). In het Besluit m.e.r. staat wanneer een m.e.r. moet worden toegepast. Het besluit bevat bijlagen waaronder de C- en D-lijst.

5.13.2 Onderzoek

n.v.t.

5.13.3 Conclusies

In dit bestemmingsplan worden geen ontwikkelingen mogelijk gemaakt die m.e.r.-(beoordelings)plichtig zijn.

HOOFDSTUK 6 Uitvoerbaarheid

6.1 Financiële uitvoerbaarheid

Onderdeel van de nieuwe Wet ruimtelijke ordening is het aspect exploitatie dat in afdeling 6.4 van de wet is geregeld. De wet verplicht de gemeente bij de vaststelling van een bestemmingsplan een besluit te nemen over het verhalen van kosten. De kosten die in het kader van grondexploitatie kunnen worden verhaald zijn wettelijk vastgelegd.

De gemeente stelt de grond ter beschikking aan de nog op te richten beheerstichting voor de exploitatie van VV UNO. Hierbij blijft de gemeente Haarlemmermeer eigenaar van de gronden. Er wordt een recht van opstal overeenkomst gesloten met VV UNO waarmee de verdeling van de kosten en de financiële uitvoerbaarheid van het sportcomplex is gewaarborgd. Er is dan ook geen noodzaak tot het vaststellen van een exploitatieplan of het sluiten van een exploitatieovereenkomst.

6.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

De maatschappelijke uitvoerbaarheid van een bestemmingsplan wordt getoetst aan het vooroverleg met de reguliere overlegpartners en een zienswijzenperiode voor reacties van bewoners en andere belanghebbenden. De reacties uit zowel het vooroverleg als de zienswijzenperiode zullen voorzien van een beantwoording verwerkt worden in het bestemmingsplan.

6.3 Procedure Wet ruimtelijke ordening

Inpraak

De Wet ruimtelijke ordening kent voor het bestemmingsplan geen verplichting meer voor het voeren van een inspraakprocedure. Of er inspraak gehouden wordt, is afhankelijk van de gemeentelijke inspraakverordening.

De gemeentelijke inspraakverordening van de gemeente Haarlemmermeer heeft het bieden van inspraak gekoppeld aan beleidsontwikkeling. Aangezien er geen sprake is van een bestemmingsplan dat toeziet op een nieuwe beleidsontwikkeling, wordt geen inspraak gehouden voor dit plan en wordt volstaan met een zienswijzenperiode bij het ontwerpbestemmingsplan.

Overleg

Het Besluit ruimtelijke ordening bepaalt dat de gemeente overlegt met alle betrokken overheden en partijen. Daarbij is het Waterschap expliciet genoemd. Het bestemmingsplan is in het kader van het wettelijk verplichte vooroverleg voorgelegd de volgende instanties en diensten:

1. VROM-inspectie, Regio Noord West, Postbus 1006, 2001 BA Haarlem
2. Provincie Noord-Holland, Directie Subsidies Handhaving en Vergunningen, Postbus 3007, 2001 DA Haarlem
3. Hoogheemraadschap Rijnland, Afdeling Plantoetsing en Vergunningverlening, Postbus 156, 2300 AD Leiden

VROM-inspectie

In haar reactie geeft de VROM-inspectie aan geen opmerkingen te hebben op het bestemmingsplan.

Provincie Noord-Holland

In haar reactie geeft de provincie Noord-Holland aan geen opmerkingen te hebben op het bestemmingsplan.

Hoogheemraadschap Rijnland

Per e-mail heeft het Hoogheemraadschap Rijnland twee tekstuele toevoegingen gegeven voor het beleidskader te weten 'Keur en beleidsregels' en het 'waterbeheersplan'. Deze toevoegingen zijn verwerkt in het voorliggend bestemmingsplan. Verder had het Hoogheemraadschap geen opmerkingen.

HOOFDSTUK 7 Juridische aspecten

7.1 Algemeen

De doelstelling van het bestemmingsplan Hoofddorp VV UNO 2010 is het bieden van een actueel juridisch-planologisch kader voor de komende tien jaar voor het gebied gelegen tussen Bennebroekerweg, de Nieuwe Bennebroekerweg, het agrarisch perceel aan de IJweg en een haaks op de Bennebroekertocht gelegen watergang. De opzet van het bestemmingsplan is zo overzichtelijk mogelijk gehouden. Er is gestreefd naar een evenwicht tussen flexibiliteit, globaliteit en gedetailleerdheid.

7.2 Opzet regels en planverbeelding

De regels en de verbeelding vormen samen het juridisch bindende gedeelte van het bestemmingsplan. De toelichting is niet juridisch bindend, maar kan wel gebruikt worden als nadere uitleg bij de regels.

Op de bij het bestemmingsplan behorende verbeelding zijn alle noodzakelijke gegevens ingetekend. Er wordt onderscheid gemaakt in bestemmingen en aanduidingen. De bestemmingen zijn de belangrijkste elementen. De op de verbeelding opgenomen bestemmingen zijn in overeenstemming met de Standaard Vergelijkbare Bestemmingsplannen 2008 (SVBP2008). Door deze standaarden wordt de kleur en de codering van de bestemmingen bepaald. De bestemmingen zijn op het renvooi weergegeven in alfabetische volgorde. Elke op de verbeelding weergegeven bestemming is gekoppeld aan een bestemmingsregel in de regels. De regels laten vervolgens bij elke bestemming zien op welke wijze de gronden binnen de desbetreffende bestemming gebruikt en bebouwd mogen worden. Daarbij wordt onder meer verwezen naar aanduidingen op de verbeelding. Aanduidingen in samenhang met de regels, geven duidelijkheid over datgene wat binnen een bestemmingsvlak al dan niet is toegestaan.

De regels zijn onderverdeeld in vier hoofdstukken:

- De 'Inleidende regels', bestaande uit een begrippenlijst en regels met betrekking tot de 'wijze van meten'.
- De 'Bestemmingsregels' die te onderscheiden zijn in regels voor 'gewone', rechtstreekse bestemmingen, uit te werken en te wijzigen bestemmingen, voorlopige bestemmingen en dubbelbestemmingen.
- De 'Algemene regels' die in principe betrekking hebben op alle bestemmingen, die in het plangebied voorkomen.
- De 'Overgangs- en slotregels' die bestaan uit het overgangsrecht (voor bestaande bouwwerken en bestaand gebruik dat van het bestemmingsplan afwijkt) en de naam waaronder het bestemmingsplan moet worden aangehaald.

7.3 Inleidende regels

Het eerste hoofdstuk bevat inleidende regels. In artikel 1 is een aantal in de regels gehanteerde begrippen gedefinieerd. In artikel 2 is de wijze van meten vastgelegd met betrekking tot de verschillende hoogte en oppervlakte van gebouwen.

7.4 Bestemmingsregels

7.4.1 Bestemmingen

Sport

Binnen deze bestemming zijn worden alle faciliteiten van het sport complex VV UNO mogelijk gemaakt waaronder het clubgebouw, de sportvelden met bijbehorende voorzieningen (zoals ballenvangers, lichtmasten, hekwerken), verhardingen, parkeervoorzieningen, groenstroken, water,

speelvoorzieningen en ontsluitingswegen. De bouwhoogte is maximaal 11 m met een goothoogte van 8 m. De oppervlakte van de bebouwing bedraagt maximaal 2 % van het bouwvlak welke over de gehele bestemming sport ligt. Ondersteunende activiteiten zoals horeca mogen niet meer bedragen dan 150 m². De hoogte van lichtmasten zijn beperkt tot 20 m, de ballenvangers tot 10 m en de erfafscheidingen tot 5 m.

Verkeer

In deze bestemming wordt de ondermeer de ontsluiting van het sportcomplex VV UNO geregeld. Daarnaast kunnen ook zaken als parkeervoorzieningen, groen, water, speelvoorzieningen, civiele kunstwerken en voorzieningen ter bevordering van de milieu kwaliteit zoals geluidsschermen en luchtkwaliteitschermen geregeld worden. Er mogen uitsluitend gebouwen worden gebouwd ten behoeve van speelvoorzieningen, verkeersafwikkeling en nutsvoorzieningen.

Water-1

In deze bestemming worden water, bruggen, voorzieningen voor fiets- en voetverkeer, groen en recreatie mogelijk gemaakt. Gebouwen zijn in deze bestemming niet toegestaan. Binnen het plangebied is de Bennebroekertocht bestemd als water -1.

7.4.2 Dubbelbestemmingen

n.v.t.

7.5 Algemene regels

In dit hoofdstuk zijn de regels opgenomen die betrekking hebben op het gehele plangebied en alle andere regels in het bestemmingsplan.

In de algemene regels is ook de regeling opgenomen omtrent ontheffing van de regels, algemene afwijkingen en de anti-dubbeltelbepaling.

In de algemene regels is ook de regeling opgenomen van de zones van het Luchthaven Indelingsbesluit, omdat delen van het plangebied onder dit besluit vallen. De in het bestemmingsplan opgenomen regeling 'Luchtvaartverkeerzone- Hoogtebeperking 2' heeft betrekking op de toegestane bouwhoogten.

Teneinde te kunnen afwijken van de LIB hoogte tot de op de verbeelding opgenomen bouwhoogte, is een afwijkingsbevoegdheid voor Burgemeester en Wethouders opgenomen na verkregen ontheffing van de minister van VROM.

7.6 Overgangs- en slotregels

7.6.1 Overgangsrecht

Het overgangsrecht heeft tot doel de rechtszekerheid te verzekeren ten aanzien van bouwwerken die op het tijdstip van de terinzagelegging van het ontwerpbestemmingsplan gebouwd zijn of op grond van een reeds verleende of een nog te moeten afgeven bouwvergunning, gebouwd mogen worden en afwijken van de bebouwingsregels in dit plan. Zij mogen blijven staan of, als een bouwvergunning is verleend, worden gebouwd zolang de afwijking maar niet wordt vergroot en het bouwwerk niet (grotendeels) wordt vernieuwd of veranderd.

Ook het gebruik van gronden en de daarop staande opstallen dat – op het tijdstip dat het bestemmingsplan rechtsgeldig wordt – afwijkt van de gegeven bestemming, is in het overgangsrecht geregeld. Het afwijkende gebruik mag worden voorgezet of gewijzigd in een ander gebruik, zolang de afwijking van het bestemmingsplan niet vergroot wordt.

7.6.2 Slotregel

In de slotregel wordt aangegeven op welke wijze de regels van het bestemmingsplan kunnen worden aangehaald.

7.7 Handhaafbaarheid

Het bestemmingsplan is het juridisch instrument om te bepalen welke ruimte voor welke bouw- en gebruiksactiviteiten aangewend mag worden. In dit bestemmingsplan zijn voorschriften opgesteld waarbij het bestaande gebruik van gebouwen en bouwwerken in principe het uitgangspunt vormt. Dit betekent dat de huidige situatie in regels is vastgelegd. Het handhavingsbeleid is er op gericht dat deze regels ook worden nageleefd. Het bestemmingsplan bindt zowel burgers als de gemeente en is dan ook de basis voor handhaving en handhavingsbeleid.

Handhaving is van cruciaal belang om de in het plan opgenomen ruimtelijke kwaliteiten ook op langere termijn daadwerkelijk te kunnen 'vasthouden'. Daarnaast is de handhaving van belang uit een oogpunt van rechtszekerheid: alle grondeigenaren en gebruikers dienen door de gemeente op eenzelfde manier aan het plan gehouden te worden.

Met deze oogmerken is in het bestemmingsplan allereerst gestreefd naar een zo groot mogelijke eenvoud van de regels. Hoe groter de eenvoud (en daarmee de toegankelijkheid en leesbaarheid), hoe groter de mogelijkheden om in de praktijk toe te zien op de naleving van het bestemmingsplan. Ook geldt, hoe minder 'knellend' de regels zijn, hoe kleiner de kans is dat het met de regels wat minder nauw genomen wordt. In de praktijk worden op de lange duur vaak alleen de regels gerespecteerd, waar betrokkenen de noodzaak en redelijkheid van inzien.

Onder handhaving wordt niet alleen het repressief optreden verstaan, maar ook preventie en voorlichting. Repressief optreden bestaat uit toezicht en opsporing en in het verlengde daarvan – na afweging van belangen waaronder de effectiviteit van optreden – correctie, bestaande uit sancties en maatregelen. De sancties en maatregelen kunnen bestaan uit het stilleggen van activiteiten, aanschrijvingen, bestuursdwang, strafrechtelijk optreden en de dwangsom. Preventief handelen bestaat uit voorlichting en vooroverleg voor het indienen van een aanvraag om een vergunning en voorts het weigeren van de vergunning en eventuele ontheffingen.